

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul XI, Nr. 505

Vineri 13 februarie 1959

8 pagini 25 bani

Să mobilizăm părinții la rezolvarea sarcinilor actuale ale școlii

Școala noastră, care trebuie să răspundă prin toată activitatea ei cerințelor construcției socialismului, are ca sarcină principală creșterea și educarea unui tineret instruit multilateral, temeinic pregătit pentru muncă, pentru viață, capabil să ducă mai departe marile realizări ale oamenilor muncii din patria noastră și să le apere cu devotament.

Realizarea cu succes a acestei nobile sarcini este posibilă numai atunci cînd asupra copilului acționează în același timp și în același sens toți factorii care contribuie la formarea lui — școala, familia, organizația de tineret. Rolul conducător în această colaborare îl are școala, care dispune de cadre cu pregătire pedagogică și experiență în munca educativă. Pentru exercitarea unui astfel de rol conducător și pentru atragerea familiei în rezolvarea sarcinilor importante pe care le ridică educația tineretului, școala are la îndemînă forme variate de muncă în rîndurile părinților. O condiție principală în buna lor desfășurare este aceea de a lega strîns conținutul lor de sarcinile actuale ale școlii.

Tot așa de important este și faptul că în antrenarea părinților alături de școală, cadrele didactice să se sprijine pe ajutorul organizațiilor de partid și sindicale din școli, care dau mai multă autoritate acțiunilor ce se organizează.

Care sînt în momentul de față problemele mari, importante ale școlii, pe care trebuie să le cunoască părinții, în rezolvarea cărora ei trebuie să fie mobilizați?

Școala trebuie să clădească întreaga pregătire a tineretului pe cerințele vieții, să înarmeze pe elevi pentru munca pe care vor trebui să o desfășoare după absolvirea ei. Prin îmbinarea pregătirii teoretice cu activitatea practică ea trebuie să asigure o pregătire multilaterală a școlarii. Pe acest drum merge astăzi școala noastră și începe să obțină realizări.

Sînt însă unii părinți care încă nu au înțeles că pregătirea elevilor are nevoie de baza solidă a practicii. Urmele concepțiilor vechi, înapoiate despre învățatură, despre cultură nu s-au șters încă. Școala are datoria să contribuie la ștergerea acestor urme, să lămurească părinții și să-i cheme alături de ea, pentru ca împreună să ducă la îndeplinire marea operă de pregătire a tineretului pentru viață, pentru muncă. Acei părinți care consideră că activitatea elevilor în producție s-ar face în detrimentul pregătirii teoretice trebuie lămurii pentru a ajunge să înțeleagă că o astfel de activitate le ajută elevilor să înțeleagă mai bine noțiunile teoretice predate la lecții, ridică în fața lor probleme teoretice noi prin care li se îmbogățesc cunoștințele, li face mai ordonați, le educă voința, caracterul, dragostea de muncă și dorința de a fi folositori societății.

Datoria pedagogilor este aceea de a face ca toți părinții, nu numai ceiști, să fie convinși că participarea școlarii la munca obștească în agricultură, pe șantierele de construcții și în acțiunile cu caracter gospodăresc are o importanță deosebită, atît în ce privește lărgirea și adîncirea cunoștințelor, cît și pentru orientarea profesională a școlarii, ajutîndu-i să cunoască specificul diferitelor meserii și profesii și, deci, să-și aleagă în mod conștient drumul în viață.

În această acțiune o contribuție efectivă poate aduce și organizația de tineret, care nu trebuie să rămînă în afara legăturilor dintre școală și familie.

(Continuare în pag. 7)

Puțin timp ne mai desparte de începutul campaniei agricole de primăvară. Elevii școlilor de mecanizare a agriculturii verifică cu grijă tractoarele care vor ieși în curînd la arat.

PE MARGINEA LUCRĂRILOR CONGRESULUI AL XXI-LEA AL P.C.U.S.

Formarea conștiinței comuniste

Raportul prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov ca și dezbaterile care au avut loc la Congresul al XXI-lea extraordinar al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au subliniat cu tărie cerința ca, alături de asigurarea bazei tehnico-materiale necesare construirii comunismului, să se realizeze și un înalt nivel de conștiință al oamenilor. De aceea, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Statul Sovietic, prin uriașa activitate ideologică pe care o desfășoară în rîndul maselor, creează toate condițiile necesare pentru a asigura educarea oamenilor sovie-

tici în spiritul colectivismului și al dragostei față de muncă, în spiritul internaționalismului socialist și al patriotismului fierbinte. Întreaga activitate ideologică desfășurată de partid și de stat, urmărind educarea cetățenilor în spiritul înaltei principii ale moralei comuniste, caută să sădească în sufletele devotamentul față de comunism, intransigența revoluționară față de cei ce încearcă să zădărnicească opera de construire a noii orînduirii, dorința de a pune toate forțele în slujba colectivității, dorința de a munci pentru înflorirea patriei. Educarea ce-

tățenilor în spiritul înțelegerii regulilor fundamentale ale conviețuirii umane, al respectării lor liber consimțite, educarea în spiritul cinstei și sincerității, al într-ajutorării tovarășești și al colaborării, al intoleranței față de încălcările ordinii sociale, sînt privite cu cea mai mare atenție în statul sovietic.

Toate aceste trăsături morale, spre adîncirea cărora se îndreaptă întreaga muncă ideologică, izvorăsc din înseși sarcinile mari ale construcției comuniste, din însăși dezvoltarea vieții sociale în Uniunea Sovietică.

Tovarășul N. S. Hrușciov a arătat, în raportul prezentat la Congres, cît de importantă este contribuția pe care trebuie să o dea școala la formarea noilor calități morale ale oamenilor sovietici. Tocmai școala este chemată să realizeze pregătirea pentru viață a tinerilor care se vor integra miine în frontul comun al constructorilor marelui edificiu al societății comuniste.

Școala sovietică și-a pus acum sarcina de a crește un tineret avînd o înaltă înaltă morală, un tineret harnic și disciplinat, devotat cauzei comunismului, un tineret însuflețit de un fierbinte patriotism, de un profund sentiment colectivist, care să-l facă să pună interesele comune mai presus de orice, un tineret hotărît să ducă mîi departe tradițiile de luptă și de muncă eroică ale generației vîrstnice de astăzi. Aceste calități morale prind viață datorită în cea mai mare parte muncii rodnice depuse cu dragoste și devotament de mii de învățători și profesori — slujitori credincioși ai școlii sovietice.

Tezele Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii

(Continuare în pag. 6)

Școala și profilul moral al constructorilor comunismului

Am urmărit cu cel mai viu interes desfășurarea lucrărilor Congresului al XXI-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Documentele Congresului reliefaînd perspectivele cu totul deosebite ale construcției desfășurate a societății comuniste, cuprînd o uriașă experiență, deosebit de prețioasă pentru munca popoarelor din țările care construiesc socialismul.

Progresul tehnico-material al economiei sovietice, care va duce la depășirea celor mai înaintate țări capitaliste, este însoțit de o

muncă educativă organizată, consecventă, menită să ridice conștiința maselor de milioane de oameni, făuritoare ale planurilor construcției comuniste. Partidul și statul sovietic dau cea mai mare atenție dezvoltării noilor calități ale omului sovietic, educării lui în spiritul colectivismului și al dragostei de muncă, în spiritul patriotismului, al internaționalismului socialist, al înaltei principii ale moralei comuniste.

Prof. CONSTANTIN NUȚU

director al Editurii de stat didactice și pedagogice

(Continuare în pag. 6)

16 Februarie

Eroicele lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din februarie 1933 au avut loc în condițiile puternicei crize economice, care, începînd cu anul 1929, zguduia lumea capitalistă, inclusiv România burghezo-moșierească.

Starea economică a României, în această perioadă de criză, era deosebit de grea și se caracteriza prin scăderea masivă a nivelului producției industriale și agricole. După datele statistice ale vremii, producția industriei metalurgice se redusese la mai bine de o treime, producția minelor de cărbuni la jumătate și tot la jumătate își redusese activitatea și industria petrolieră. Și în domeniul producției de cereale se înregistra o îngrijorătoare scădere.

Efectele crizei s-au resimțit cu putere în starea materială a muncitorimii, a țărănimii muncitoare și a tuturor păturilor mic-burgheze ale populației. Numărul șomerilor atîngea cifra de peste 300.000, iar salariile s-au micșorat în mod catastrofal.

În ianuarie 1930, a fost aplicată prima „curbă de sacrificiu”. În 1932, la cererea controlorilor străini de a concedia 30% din salarii, guvernul anunță o nouă reducere a salariilor și pensiilor, pensionînd forțat 20.000 de muncitori și funcționari. La începutul anului 1933, a treia „curbă de sacrificiu” vine să adîncească și mai mult mizeria în care se zbăteau oamenii muncii.

Politica școlară a burgheziei și moșierimii consta în reducerea sumelor destinate învățămîntului și plății salariilor cadrelor didactice, în restringerea numărului de școli. Ca urmare, numai în 1933, peste un milion copii de vîrstă școlară rămîneau în afara școlii, sporînd numărul neștiutorilor de carte.

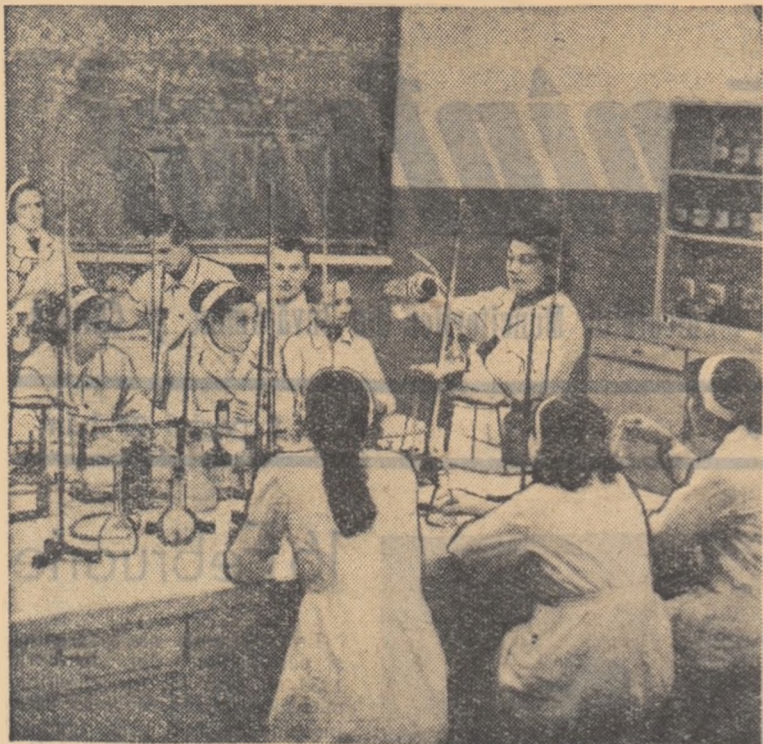
În această perioadă salariile învățătorilor și profesorilor nu erau plătite cu lunile, iar absenții școlilor și facultăților îngroșau rîndurile șomerilor.

În acele împrejurări grele pentru poporul muncitor, Partidul Comunist din România s-a ridicat consecvent în apărarea intereselor păturilor muncitoare, împotriva încercărilor de aruncare a consecințelor crizei pe spinarea oamenilor muncii, de înrobire a țării, imperialismului străin. La chemarea și sub conducerea partidului, masele muncitorești au trecut la lupta directă împotriva exploataților burghezi și moșieri.

După cît se știe, în martie 1932 din inițiativa Partidului Comunist a avut loc la București conferința muncitorilor ceferiști din diferite centre la care a fost ales Comitetul Central de acțiune pe întreaga țară, avînd ca secretar pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Conferința a dezbătut sarcinile ce reveneau ceferiștilor în cadrul luptei clasei muncitoare împotriva politicii burgheziei și moșierimii, căci, așa precum constata Plenara C.C. al P.C.R. din octombrie 1932 în „Apărarea intereselor maselor populare în timpul apropiat, restul cel mai important al frontului proletar asupra căruia partidul va trebui să concentreze forțele sale continuă să fie ceferiștii”.

Prof. G. M. RADULEA

(Continuare în pag. 6)

La ora de lucrări practice de analize.

Cu privire la practica de laborator

Buna pregătire a cadrelor de muncitori și tehnicieni pentru industria chimică — sector cu o deosebită greutate specifică în cadrul dezvoltării economice a țării noastre — este condițională. În mare măsură, de nivelul desfășurării lucrărilor practice în laboratoarele școlilor din acest sector.

În majoritatea acestor școli s-au înregistrat anul acesta importante progrese pe linia dotării laboratoarelor cu utilaj tehnic modern și cu reactivi chimici. De asemenea, cadrele didactice se străduiesc să asigure condițiile ca fiecare elev să lucreze efectiv în tot cursul ședințelor de lucrări practice în laborator.

Eforturi deosebite pe linia asigurării condițiilor de practică în cadrul laboratorului de chimie se face la Grupul școlar petrol-chimie din Cimpina. Deși școala a cuprins de abia anul acesta în profil pregătirea de muncitori și maiștri din sectorul de chimizare a cauciucului, conducerea școlii se preocupă îndeaproape de dezvoltarea bazei materiale pentru efectuarea lucrărilor practice. Majoritatea cadrelor didactice de specialitate ale școlii ca, de pildă, profesoarele Valeria Uță și Maria Borza, îmbină strâns predarea cunoștințelor teoretice cu practica, dând fiecărei formule demonstrate pe tablă un corespunzător practic, intuitiv. Ele efectuează personal fiecare nouă experiență și îndrumază după aceea executarea lucrărilor de către fiecare elev în parte. După formarea priceperilor se urmărește căpătarea deprinderilor de a executa independent lucrarea respectivă. În acest scop, toți elevii posedă truse individuale complete și au la îndemână, gata pregătiți, toți reactivii și aparatura necesară. Lucrând efectiv, fiecare elev capătă încredere în forțele sale, dobândește deprinderile necesare pentru efectuarea unor lucrări din ce în ce mai complicate. Scopul final al acestei activități este formarea obișnuinței de a lucra independent, care joacă un rol hotărâtor în manipularea reactivilor și aparaturii.

La Grupul școlar petrol-chimie din București elevii din anul I al școlii tehnice au executat, în timpul orelor de laborator desfășurate în primul semestru, la cursul de chimie analitică calitativă, cîte 7—9 analize de cationi și anioni. Acum ei execută analize generale de anioni și cationi. Siguranța cu care elevii identifică ionii căutați este o dovadă grăitoare că și-au format deprin-

deri trainice de muncă în laborator.

Nu la același nivel este asigurată însă în această școală desfășurarea unei alte serii de lucrări practice deosebit de importante pentru industria chimică modernă. De pildă, nu se pot realiza în condiții bune experiențele de chimie tehnologică (analize ale apei, combustibililor, diversilor produși chimici neorganici și organici) din pricina lipsei unor aparate speciale, ca viscosimetre, densimetre, calorimetre, colorimetre, aparate pentru dozarea gazelor, aparate pentru analize electrochimice. Aceasta dovedește că direcția școlii n-a ținut seama, în dotarea laboratoarelor, de toate cerințele legate de pregătirea ucenicilor. Școala dispune de fonduri destul de importante pentru achiziționarea de utilaje noi, iar o parte dintre aparatele necesare pot fi confecționate cu ajutorul elevilor. Totuși aceste posibilități nu sînt folosite pe deplin.

Unele lipsuri în pregătirea elevilor pentru efectuarea lucrărilor de laborator se întîlnesc și la Grupul școlar de petrol-chimie din Ploești. Dacă multe din lecțiile teoretice se desfășoară la un nivel ridicat (de pildă, lecțiile despre structura materiei au fost predate pe baza ultimelor descoperiri în domeniul microcosmosului și a legilor care-l guvernează), nu se poate spune același lucru despre felul cum sînt organizate unele lucrări practice. În special se acordă o insuficientă atenție desfășurării experiențelor de către fiecare elev în parte. În cadrul experiențelor privitoare la reacțiile cationilor din grupa a IV-a analitică, de pildă, conduse de profesoara Cecilia Beca, numai o parte din elevi au lucrat efectiv, restul nefiind nici măcar solicitați să privească. Socotim că metoda folosită la această școală — lucrări în grupe de 2—3 elevi — poate fi aplicată cu rezultate bune numai la începutul anului școlar (3—4 ședințe), pînă la formarea deprinderilor elementare, dar ea dă rezultate slabe dacă e folosită în tot cursul anului.

Intrucît elevii desfășoară numai în primul an de învățămînt lucrările de laborator sub conducerea profesorilor-instructori, iar în anul II, cînd lucrează direct în producție, trebuie să execute fiecare independent diferitele experiențe și determinări, se impune de urgență trecerea la o formă eficientă de practică în laborator, cu asigurarea locurilor corespunzătoare de muncă pentru toți elevii. Numai în felul acesta cadrele didactice de la Grupul școlar pe-

trol-chimie din Ploești vor putea asigura calificarea elevilor operatori-chimiști la nivelul cerut de industrie.

Lucrările de laborator pot și trebuie să fie un mijloc eficace de educare a elevilor în spiritul economiei, să-i învețe să valorifice la maximum mijloacele materiale și utilajul pe care-l au la dispoziție. Or, felul cum sînt păstrați și minuiți reactivii la Grupul școlar petrol-chimie din Ploești nu contribuie la o asemenea educare. În școală se folosește metoda ca elevii să-și prepare singuri, fără nici o supraveghere, soluțiile necesare. Datorită acestui fapt, consumul de reactivi este exagerat de mare, căci soluțiile se efectuează fără să se țină seama de norme, iar risipa nu poate fi evitată. În laborator, și mai ales în depozitul de materiale și reactivi, ordinea și curățenia lasă foarte mult de dorit.

Ar fi bine ca atît cadrele didactice de la Grupul școlar din București, ca și cele de la Grupul școlar din Ploești să urmeze exemplul școlilor fruntașe care asigură o bună pregătire practică a elevilor.

Uzinele chimice moderne, în funcțiune sau în curs de construcție, cer cadre de muncitori și maiștri tot mai bine pregătiți, capabili să stăpînească tehnica nouă și tehnologia avansată. Este de neconceput conducerea unor utilaje și agregate automatizate cum sînt cele de la Borzești, Săvinești etc. fără cunoașterea amănunțită a reacțiilor și proceselor chimice care se produc aici. De aceea, organizarea și dotarea laboratoarelor cu utilajele și materialele necesare trebuie să constituie și pe mai departe una din preocupările principale în școlile din sectorul petrol-chimie, căci numai în acest fel se poate asigura însușirea unor cunoștințe și deprinderi la nivelul cerințelor producției industriale moderne.

Un alt obiectiv deosebit de important pe care trebuie să-l urmărească neabătut cadrele didactice din aceste școli este familiarizarea elevilor cu principalele probleme economice ale producției industriale, formarea deprinderii de a economisi materialele, de a lupta pentru reducerea prețului de cost al fiecărei lucrări. Pentru aceasta, elevii trebuie obișnuși să lucreze cu cantitățile și concentrațiile cele mai potrivite de reactivi. De asemenea, este necesară formarea deprinderii de a recupera pînă și cele mai mici cantități din materialele scumpe.

Asigurînd condiții mereu mai bune pregătirii profesionale a elevilor, formîndu-le deprinderi înaintate de muncă și o atitudine conștientă față de sarcinile de producție, școlile care pregătesc cadre pentru sectorul chimie vor aduce o contribuție însemnată la avîntul acestei importante ramuri a economiei noastre naționale.

Ing. GH. VLĂNTOIU

Contribuția cluburilor la lărgirea orizontului cultural al ucenicilor

În ultimele luni, cadre de la Institutul de perfecționare din Iași au vizitat o serie de școli profesionale și de meserii din orașele Iași, Bacău, Roman și Piatra Neamț, urmînd, printre altele, cum contribuie cluburile la buna organizare a timpului liber al ucenicilor, la lărgirea orizontului lor cultural.

S-au putut constata, cu acest prilej, numeroase realizări în această direcție. De pildă, la Școala de meserii din Bacău (directoare tov. Claudia Ocenaș) și la Școala de meserii din Piatra Neamț (directoare tov. E. Iliescu) se organizează cu regularitate în cadrul cluburilor frumoase serbări. Tot aici au luat ființă, pe lângă obișnuitele echipe artistice, formații orchestrale și fanfare. Biblioteca acestor școli au un număr mare de cititori.

Din păcate, directorii unor școli profesionale sau de meserii consideră încă activitatea cluburilor drept o problemă secundară. Se acordă îndeosebi puțină atenție îndrumării lecturii extrașcolare a ucenicilor și elevilor.

La Școala profesională pentru industrializarea lemnului și la Școala profesională de construcții din Piatra Neamț, de exemplu, unii ucenici au citit într-un trimestru doar o carte. Majoritatea ucenicilor din aceste școli n-au citit în perioada vacanței de iarnă nici o carte. La ambele școli sînt însă biblioteci destul de bogate. Numai că există prea puțină preocupare pentru a dezvolta gustul de citit al tinerilor.

Școlile profesionale din

Școala și întreprinderea analizează pregătirea ucenicilor

Recent, într-o ședință comună, conducerea Atelierelor C.F.R. din Timișoara și consiliul pedagogic al Școlii profesionale C.F.R. din localitate au analizat activitatea desfășurată în domeniul pregătirii viitorilor muncitori feroviari.

Referatul prezentat în cadrul consfățuirii de către tovarășul Vasile Plavoșin, directorul școlii profesionale, ca și discuțiile purtate au reliefat o serie de realizări privind ridicarea nivelului pregătirii cunoștințelor teoretice, asigurarea unor condiții bune de practică, formarea la ucenici a unei atitudini juste față de muncă și meserie etc.

Astfel, ucenicii montatori de vagoane au fost încadrați numai în brigăzi fruntașe în producție, conduse de maiștri cu înaltă calificare. Ei execută efectiv lucrări la principalele posturi din procesul tehnologic de montare a vagoanelor, aducînd un aport însemnat la îndeplinirea și depășirea planului de producție al secției.

Discuțiile, axate în special pe problemele asigurării pregătirii ucenicilor în meseriile stabilite prin planul de școlarizare, au scos la iveală însă și numeroase deficiențe. S-a arătat astfel că, datorită unei munci superficiale în întocmirea planurilor de școlarizare, nu s-a ținut seama de perspectivele de dezvoltare a atelierelor C.F.R. Din această cauză unor ucenici din ultimul an de școlarizare a trebuit să li se schimbe meseria în conformitate cu cerințele atelierelor (de exemplu, ucenicii cazangii și montatori de locomotive trebuie să fie pregătiți acum ca montatori de vagoane). În unele cazuri, noua meserie nu are nici o contingență cu meseria în care au fost instruiți ucenicii pînă în anul III: de pildă, din strungari în vopsitori de vagoane.

În cadrul discuțiilor purtate asupra acestor probleme, a fost combătut cu tărie punctul de vedere al unor „specialiști” care au încercat să demonstreze că asemenea schimbări întîrziate în

pregătirea ucenicilor ar fi indicate, susținînd că meseria ucenicilor nu trebuie stabilită de la început. Aceștia li s-a arătat că în organizarea școlilor profesionale trebuie avute în vedere condițiile noi, tehnica nouă introdusă în industria noastră, care cere o temeinică specializare pe meserii, în stare să asigure creșterea unor cadre capabile să contribuie la ridicarea productivității muncii și calității produselor.

Analizîndu-se felul cum s-a desfășurat practica în producție, s-a constatat că în unele secții — mecanică, montaj-locomotive — s-a neglijat respectarea graficului de rotație a ucenicilor. Aceasta se datorește în mare măsură profesorilor de tehnologie, care nu au acordat atenția cuvenită aplicării cunoștințelor de specialitate în practica din producție.

Pentru remedierea lipsurilor existente conducerea atelierelor C.F.R. și consiliul pedagogic al școlii profesionale au stabilit măsuri comune. Menite să asigure o mai bună instruire practică a ucenicilor. Aceste măsuri se referă în special la încadrarea ucenicilor în echipe de muncitori cu înaltă calificare, respectarea graficului de rotație, asigurarea unei strînse corelații între teorie și practică etc.

Asemenia analize comune ale consiliilor pedagogice din școlile profesionale și ale conducătorilor din întreprinderile tutelare de școli asupra felului cum se desfășoară pregătirea ucenicilor trebuie mai larg extinse în întreg învățămîntul profesional și tehnic. Cu ajutorul lor se pot lua măsurile operative pentru remedierea anumitor deficiențe și în primul rînd eliminarea practicii nejuste de a schimba de la un an la altul meseria pentru care sînt pregătiți unii ucenici, practică ce atrage după sine o evidentă scădere a nivelului calificării în muncă al ucenicilor.

ALEX. BREAJEN
Inspector general în MIC

Piatra Neamț, deși dispun de cluburi bine amenajate, nu folosesc larg toate activitățile specifice clubului — întîlniri cu fruntași în producție, cu scriitori, concursuri de șah, audiții de radio etc.

Intensificarea muncii culturale-artistice în rîndul ucenicilor și elevilor din școlile profesionale și de meserii depinde în mare măsură de activitatea conducerii și pedagogilor acestor școli, care, în strînsă legătură cu organizațiile U.T.M., pot îndruma activitatea cultural-artistice astfel încît ea să devină o armă eficientă în educarea comunistă a viitorilor muncitori.

G. VAIDEANU și
P. POPESCU
1961

CE ARATĂ UNELE PLANURI DE PRODUCȚIE ale școlilor de meserii

Alcătuindu-și bine planurile de producție, multe școli de meserii din țară asigură o temeinică pregătire profesională a elevilor, aducând totodată o contribuție însemnată la satisfacerea unor cerințe economice ale raionului și regiunii respective. Experiența unor școli fruntașe cum sînt, de pildă, școlile de meserii din Ploiești și Bacău, școala Galvani-Tei din București și altele demonstrează convingător că acolo unde planurile de producție au fost alcătuite în mod judicios, luîndu-se în considerare condițiile concrete de realizare, necesitățile și posibilitățile locale, școlile au putut fi profilate pe o producție complexă și s-a înlesnit calificarea în cele mai bune condiții a elevilor. Totodată planurile de producție ale acestor școli au asigurat organizarea atelierelor de producție pe principiul gospodăriei chibzuite, realizîndu-se astfel venituri care acoperă pe de-a întregul cheltuielile de școlarizare și de întreținere a elevilor.

Din păcate există și școli în care planurile de producție au fost alcătuite superficial, fără nici o preocupare pentru respectarea principiilor unei bune organizări economice și mai ales fără preocupare pentru asigurarea unei instruirii practice științifice, în cadrul realizării sortimentelor cuprinse în plan. O serie de constatări făcute de organele Comisiei Controlului de Stat care au verificat activitatea școlilor agricole și de meserii din regiunile București, Galați și Craiova sînt elocvente în această privință.

Una din condițiile esențiale în alcătuirea unui plan de producție corespunzător sarcinilor instruirii practice este cuprinderea în acest plan a unor sortimente multiple și cu caracter complex, care să permită parcurgerea în cele mai bune condiții a tuturor operațiilor prevăzute în programele școlare. Această condiție n-a fost de loc ținută în seamă la Școala de meserii din Craiova. Analizînd planul de producție al principalei secții a acestei școli — secția tîmplărie de mobilă — vedem că el a prevăzut în cursul anului 1958 doar două sortimente — teșchele de tîmplărie și dulapuri colective — la care s-a adăugat, pentru anul în curs, executarea parțială a unor table școlare din panou. Pot oare asigura aceste sortimente o înaltă calificare în meseria de tîmplar de mobilă? Fără îndoială că nu. Însăși practica școlii din Craiova o dovedește. Într-adevăr pentru parcurgerea unor operații prevăzute în programa școlară maiștrii de la atelierul de tîmplărie sînt obligați să execute lucrări neutilabile, cu alte cuvinte să strice material lemnos de pret.

Dar nu numai condițiile materiale de desfășurare a practicii, ci și nivelul științific al acesteia este foarte scăzut la Școala de meserii din Craiova. Lucrările nu se execută după documenta-

ție tehnică, așa cum prevăd normele în vigoare, elevii nu au la dispoziție nici un fel de plan care să le indice succesiunea logică a diferitelor operații. De altfel, datorită condițiilor nesatisfăcătoare în care se predau la această școală unele cunoștințe teoretice, ca de pildă desenul tehnic, elevii nici nu știu să citească un plan de operații, ei fiind incurcați chiar în fața unei simple schițe de execuție.

Grav este și faptul că la Școala de meserii din Craiova există, în executarea puținelor sortimente trecute în plan, abateri serioase de la STAS-urile în vigoare, ceea ce duce la o nepermisă risipă de materiale. Forjele de cîmp executate în atelierul mecanic, pentru care STAS-ul prevede o greutate de 50 de kilograme, cîntăresc aici 74 kilograme. Risipa de materiale, executarea neștiințifică a lucrărilor, fără nici un fel de preocupare pentru aplicarea unor metode înaintate de muncă au dus la o mare creștere a prețului de cost al unor produse. Astfel, forjele de cîmp costă în dezele școlii de meserii din Craiova de trei ori mai mult decît în catalogul curent de prețuri al întreprinderilor de specialitate. Asemenea încălcări ale disciplinei economice — umflarea prețului de cost, risipa de materiale — nu au ce căuta în școlile de meserii în care trebuie educați muncitori înaintați.

Lipsa de spirit gospodăresc se oglindește și în alte domenii ale activității pe tărîm economic desfășurată la Școala de meserii din Craiova. În magazia școlii se află stocate de ani de zile cantități supranormative de scule și materiale în valoare de peste 55.000 lei. Conducerea școlii nu se preocupă în nici un fel de redistribuirea acestor materiale și scule, după cum nu acordă importanță nici sarcinii de a termina în cel mai scurt timp comenzile vechi a căror execuție a fost întreruptă. În atelier sînt tărăgădate lucrări de execuție a unor căsuțe țărănești începute încă în anul 1956, a căror valoare totală întrece suma de 300.000 lei.

Deficiențele relevate în planurile de producție ale unor școli izvorăsc și din faptul că acestea au fost profilate unor la întâmplare, fără un studiu atent al condițiilor și necesităților locale. Ca urmare, profilul unor școli de meserii a fost fixat stereotip pentru întreaga regiune, deși existau posibilități și cerințe pentru școlarizarea unor meserii mult mai variate. De pildă, patru din cele cinci școli de meserii din regiunea București au fost profilate pe meseria de croitor-confecții de damă. În satele din regiunea București există însă cerințe de meseriași și în alte specialități. Or, tocmai pregătirea acestor muncitori este sarcina principală a școlilor de meserii. Grăitoare în această privință este situația Școlii de meserii

În școlile profesionale agricole se desfășoară în această perioadă importante lucrări practice de laborator. Iată-l, de pildă, pe ucenicul școlii agricole din Ciulnița, raionul Călărași, efectuînd sub conducerea inginerii Maria Bobescu lucrări practice pentru determinarea umidității solului.

din Giurgiu, care a creat trei clase de croitorie cu toate că existau toate condițiile — atât în ceea ce privește localul cît și utilajul — pentru a pregăti în cadrul școlii tîmplari, dogari și fierari. În loc de aceasta, școala a cerut — și secția de învățămînt a sfatului popular regional a aprobat — suplimentarea planului de școlarizare la secția croitor-confecții de la 71 de elevi la 140 de elevi, deși cele 5 mașini de cusut de care dispun atelierul nu asigură instruirea practică a elevilor nici la cifra de plan inițial propusă. Această orientare greșită are repercusiuni serioase asupra planului de producție al școlii, care prevede, în general, sortimente de cea mai mică tehnicitate, căci supraaglomerarea de elevi pe fiecare mașină nu permite însușirea în bune condiții a unor operații mai complexe.

În cazul activității altor școli de meserii, tot datorită superficialității cu care secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale au stabilit și aprobat profilul meseriilor școlarizate se manifestă și un alt fenomen dăunător: includerea în planul de școlarizare a unor meserii pentru care nu sînt asigurate posibilități de desfășurare a practicii. Condițiile materiale ale Școlii de meserii din Brăila, de pildă, nu asigură instruirea tînichigiilor și tîmplarilor de binale, după cum condițiile materiale ale Școlii de meserii din Focșani nu permit instruirea în bune condiții a claselor de tînichigii și instalatori tehnico-sanitari. În planurile de producție ale acestor școli nu sînt prevăzute pentru anul în curs nici un fel de lucrări pentru elevii claselor de tînichigii, tîmplari binale și instalatori tehnico-sanitari. De abia acum conducerea școlilor de meserii din Brăila și Focșani au luat legătură cu trustul regional de construcții pentru a asigura, în acest fel, practica elevilor pe diverse șantiere.

Lipsei de preocupare pentru asigurarea practicii elevilor din anumite sec-

toare la școlile de meserii din Focșani și Brăila, i se adaugă și grava neglijare a problemelor economice specifice școlilor de meserii. La multe din sortimentele trecute în planurile acestor școli se remarcă aplicarea unor cote de regie mai mari decît cele legale — indiciu sigur al lipsei de grijă pentru introducerea metodelor înaintate de muncă. Asemenea practici care blochează importante fonduri bănești și materiale ale statului, care sîdiază cerințele reale ale pregătirii profesionale a viitorilor muncitori, care constituie un continuu exemplu negativ în ceea ce privește respectarea legilor economice, trebuie înlăturate grabnic din activitatea școlilor de meserii și agricole.

Lipsurile pe care le dezvăluie planurile de producție ale unor școli de meserii și faptul că ele mai persistă încă sînt însă și consecințele dezinteresului cu care au fost tratate respectivele școli de către unele secții de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale. Nici pînă acum în regiunea Galați, de pildă, nu a fost asigurat un control competent al școlilor de meserii și agricole prin încadrarea unui tehnician în corpul de inspectori al secției. Secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale, ajutate permanent de organele competente ale Ministerului Învățămîntului și Culturii, au datoria să analizeze cu atenție condițiile de instruire a elevilor în școlile de meserii și să ia măsuri operative pentru remedierea lipsurilor existente. Este necesar, totodată, ca ele să studieze și să popularizeze mai intens experiența pozitivă a școlilor de meserii fruntașe, organizate pe principiul școală-fabrică, școli care prin întreaga lor activitate au dovedit cît de mari sînt posibilitățile de a asigura o calificare înaltă a viitorilor muncitori și care aduc un însemnat aport la dezvoltarea economică a diferitelor regiuni ale țării.

AL. CIUCA

CABINETUL DE DESEN TEHNIC

Unul din obiectele principale care se studiază în toate școlile profesionale — indiferent de meseria în care îi pregătesc acestea pe ucenici — este desenul tehnic. Numai un muncitor care știe să citească desenele și poate executa diverse schițe este în măsură să lucreze cu rezultate bune în producție, să execute corect și rapid lucrările încredințate.

Ținînd seama de însemnătatea predării desenului tehnic, cadrele didactice de la Școala profesională „Industria Sirmel” din Cîmpia Turzii acordă o mare atenție pregătirii ucenicilor la această disciplină. În acest scop cabinetul de desen al școlii a fost amenajat cu o grijă deosebită și înzestrat cu tot utilajul necesar.

Pentru a se asigura condiții cît mai bune de lucru, maiștrii-instructori i-au îndrumat pe ucenici în confecționarea unor mese speciale pentru desen tehnic. Aceste mese au o platformă mobilă, variabilă la o înclinație de 25—90 grade. Fiecare masă de desen este dotată cu un scaun metalic, cu cite o planșetă și rechizitele necesare (teu, compas, echer etc.). Tot cu participarea ucenicilor, cabinetul de desen al școlii a fost înzestrat cu peste 800 corpuri geometrice, secționare și nesectionate, din care pot fi formate prin compunere diferite organe de mașini. Ucenicii din anul I folosesc larg aceste corpuri, din care compun piesa ce le-a fost indicată. Aceasta îi ajută să cunoască formele geometrice pe care le au diferitele piese și totodată le îmbogățește cunoștințele profesionale de specialitate.

În vitrinele cabinetului se află, de asemenea, peste 1000 piese diverse de mașini, folosite drept model în executarea unor schițe de către ucenicii anilor II și III. Ucenicii sînt obișnuiți astfel să execute lucrări de reprezentare a diferitelor piese cu o asemenea precizie și îngrijire, încît ele pot fi folosite drept schițe de execuție și operații în procesul de fabricare.

Cabinetul de desen al școlii profesionale din Cîmpia Turzii cuprinde și o bogată bibliotecă care conține numeroase manuale școlare și lucrări de specialitate, necesare ucenicilor pentru aprofundarea desenului tehnic.

Prof. GH. COSAC
Cîmpia Turzii

O interesantă formă de activitate extrașcolară

La Școala tehnică de comerț din Craiova s-a creat o tradiție valoroasă: în fiecare an, membrii cercului tehnic de specialitate de la această școală organizează, sub îndrumarea cadrelor didactice, prezentări de referate, care contribuie în bună măsură la adîncirea cunoștințelor teoretice ale elevilor și la legarea acestora de practica întreprinderilor comerciale.

De cînd a avut loc pentru a treia oară o asemenea prezentare de referate la care au participat, în afară de elevi și cadrele didactice ale școlii, profesori și elevi ai Școlii tehnice de comerț din București, precum și conducători ai diferitelor întreprinderi și instituții din localitate.

Referatele prezentate au tratat probleme privind legislația economică, evidența contabilă și merceologia. Astfel, a stîrnit in-

teres referatul „Legislația economică a R.P.R. în anii 1957-1958”, alcătuit de elevii Ana Alexandru și Aurel Cicoș sub îndrumarea profesorului Ion Pătrașcu, referat care a reliefat grija statului nostru pentru asigurarea satisfacerii nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii, s-a preocupat pe larg de efectele aplicării în viață a unor legi și hotărîri ale Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare, a analizat importanța reducerii prețului de vînzare cu amănuntul la unele produse de larg consum, arătînd concret cum se preocupă întreprinderile din localitate de aplicarea tehnicilor și de reducerea prețului de cost al produselor. Cu addit interes au fost ascultate și referatele „Analiza activității economice a unei organizații

comerciale locale pe baza datelor de seamă”, întocmit de elevii Gheorghe Lepădatu, Florica Petre, Nicolae Popescu și Anca Gloria sub îndrumarea profesoarei Marcela Grigorescu și „Masele plastice și importanța lor în economia națională”, întocmit de elevii merceologi Ana Alexandru, Dan Petrescu, T. Dalidis și Elena Coandă.

Referatele prezentate au dat loc la numeroase discuții, care au oglindit temeinica instruire a elevilor școlii. Numeroși conducători ai întreprinderilor comerciale din localitate au felicitat călduros pe profesori și elevi pentru succesele obținute, angajîndu-se ca în viitor să întărească colaborarea lor cu școala, ajutînd mai larg pe elevi în desfășurarea activității practice.

L. M.

INSEMNAȚII DE LA LECȚII

O oră de geografie a patriei

Lecțiile de geografie a patriei trebuie să asigure înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe științifice, legate strâns de practică și, în același timp, să contribuie în largă măsură la întărirea educației patriotice a elevilor, la dezvoltarea sentimentului de dragoste fierbinte față de patrie, față de oamenii muncii. Răspunzând acestor sarcini, lecția de geografie cu tema „Structura economiei naționale a României burghezomșierești și structura economiei naționale a R.P.R.” ținută de profesorul Nicolae Ionescu la clasa a VII-a a Școlii medii nr. 18 „Mihail Eminescu” din Capitală a fost o lecție izbită, care și-a atins scopul.

Profesorul a început ora cu verificarea cunoștințelor însușite de elevi în lecția trecută, cu privire la împărțirea politico-administrativă a R.P.R. El a stăruit asupra exactității răspunsurilor date de elevi. De altfel, aceste răspunsuri — în marea lor majoritate corecte — au dovedit că tov. Ionescu acordă în general atenție conștientă cunoștințelor pe care și le însușesc elevii. El le-a cerut să arate în ce a constat caracterul anarhic al vechii împărțiri administrative a țării, să exemplifice disproporția între dezvoltarea economică a fostelor județe etc.

Aceeași grijă pentru asigurarea unui conținut just al cunoștințelor a vădit-o profesorul și în explicarea lecției noi. Sprijinindu-și afirmațiile pe date concrete, profesorul a înălțat elevilor tabloul economiei în România burghezomșierească și, în contrast cu acesta, tabloul economiei noastre de azi, în plină înflorire. El le-a arătat că organizarea economiei noastre noi are la bază principiile socialiste de dezvoltare a economiei naționale și a subliniat că dezvoltarea cu precădere a industriei grele stă la baza dezvoltării întregii economii. A vorbit apoi despre progresul continuu al industriei, despre apariția unor noi ramuri ale acesteia (construcții de mașini, industria chimică etc.), despre dezvoltarea agriculturii socialiste și despre marile avantaje pe care le prezintă ea pentru țărâna muncitoare și pentru economia generală a țării.

Și în decursul verificării, ca și în decursul expunerii lecției noi s-au ivit numeroase prilejuri de a lega cunoștințele de problemele practice, prilejuri pe lângă care profesorul n-a trecut fără a le folosi. Astfel, în timpul verificării, el a cerut elevilor să arate în ce măsură actuala împărțire administrativă a țării contribuie la dezvoltarea economiei. Elevii au subliniat în mod just faptul că noua împărțire administrativă, prin faptul că a cuprins în cadrul regiunilor și raioanelor atât centre industriale cât și suprafețe agricole, a înlesnit mult creșterea de unități administrativ-economice care să reprezinte complexe de producție industrială și agricolă. El au vorbit, de asemenea, despre faptul că în acest fel s-au creat condiții mult mai bune pentru valorificarea resurselor economice locale, pentru creșterea bunăstării celor ce muncesc.

Căutând să-i îndrumeze în-deaproape pe elevi spre continua legătură a cunoștințelor studiate cu practica, profesorul însuși s-a oprit, în timpul explicației, asupra acestei laturi a lecției. El a acordat îndosebită atenție problemelor actuale ale economiei noastre, vorbind pe larg despre însemnătatea lucrărilor plenare din

O oră de geografie la Școala de 7 ani Nr. 2 din Orașul Stalin

26—28 noiembrie 1958 a C.C. al P.M.R. și despre sarcinile trasate industriei și agriculturii în cuvântarea rostită de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la această plenară.

Fiind just orientată din punct de vedere politico-ideologic, lecția de geografie a tovarășului Ionescu a contribuit și la educarea patriotică a elevilor. Pentru a scoate în relief superioritatea orânduirii noastre democrat-populare a supra orânduirii burghezomșierești, profesorul a cerut elevilor să folosească, și a folosit și el însuși de-a lungul întregii lecții, metoda comparației. O comparație concludentă s-a făcut, de pildă, între trecut și prezent, între timpurile când sistemul de împărțire administrativă a țării era menit să împiedice strângerea legăturilor între clasa muncitoare și țărâna muncitoare și să asigure claselor dominante toate înlesnirile de care aveau nevoie pentru a-i putea explica cât mai crunt pe oamenii muncii — și între timpurile noastre de azi, când noua împărțire administrativă a țării contribuie în mai mare măsură la înflorirea tuturor regiunilor țării spre binele celor ce muncesc. Tot pe baza unei comparații între trecut și prezent s-a desfășurat și explicația profesorului la lecția nouă. Arătându-le elevilor că în trecut erau dezvoltate, în oarecare măsură numai unele ramuri ale industriei extractive, în timp ce sectoare importante ale industriei grele erau aproape inexistente, că agricultura — deși pe atunci cel mai dezvoltat sector al economiei — se practica cu mijloace primitive, că aproape întreaga economie era înțesată cu capitaliștii străini, că rora țării noastre le servea ca sursă de materie primă și piață de desfacere, profesorul i-a făcut să tragă ei înșiși concluzia că economia României burghezomșierești era asemănătoare cu economia țărilor coloniale. Elevii au înțeles bine că nici nu putea să fie altfel, de vreme ce mijloacele de producție se aflau în mina capitaliștilor și moșierilor, de vreme ce întreaga economie era pusă nu în slujba progresului țării, nu în slujba poporului muncitor — apăsător sub jugul unei exploatare tot mai întinse — ci în slujba unui grup de profitori, care nu urmăreau decât propria lor îmbogățire. Înțelegând în adincime toate acestea, elevii au simțit și mai puternic ura pentru trecutul întunecat, dragostea pentru luminoasa zi de astăzi a țării noastre, pentru partidul clasei muncitoare, care îndrumă poporul spre o viață tot mai frumoasă, mai îmbelșugată.

Ei au simțit, în același timp, un sentiment de adevărată mândrie patriotică pentru țara

noastră, în trecut înapoiată, care a devenit astăzi o țară industrială înaintată, în plină înflorire, cu o agricultură dezvoltată, în care predomină sistemul socialist, o țară care este cu adevărat a celor ce muncesc.

La succesul lecției ținute de tov. Ionescu a contribuit și faptul că acesta a folosit metode bune, menținând tot timpul trează atenția elevilor și făcându-i să participe activ la lecție. Dacă în prima parte a orei — în cursul verificării cunoștințelor — profesorul a cerut celor pe care i-a ascultat să expună lecția pornind de la afirmații generale, pe care să le exemplifice apoi cu materialul faptic, la comunicarea cunoștințelor noi a expus în primul rând fapte și i-a condus astfel pe elevi, încât aceștia să tragă singuri concluziile ce se impuneau. O altă trăsătură pozitivă a lecției a fost aceea că profesorul a înțregit cunoștințele prevăzute în programă cu impresii personale, culese de el în timpul excursiilor prin țară, a relatat discuții pe care le-a avut cu muncitori, cu țărani muncitori, s-a referit la unele fapte cunoscute de elevii înșiși etc.

Considerăm însă că lecția ar fi fost și mai izbită dacă profesorul ar fi legat-o mai strâns de realitățile locale, dacă ar fi vorbit el însuși și ar fi cerut și elevilor să vorbească despre trecutul și prezentul cartierului și orașului lor.

Faptul că, în general, lecția și-a atins scopul propus — de a-i face pe elevi să-și însușească cunoștințe noi cu privire la structura economică a Republicii noastre populare și de a contribui la dezvoltarea sentimentului lor de dragoste pentru patrie — s-a vădit încă în cadrul orei, cu prilejul fixării cunoștințelor. Răspunsurile pe care le-au dat elevii la concluziile întrebărilor de știre puse de profesor au arătat că ei au reținut și au înțeles tot materialul expus. Mai mult chiar, elevii au dat ei înșiși numeroase exemple — au vorbit despre marea număr de fabrici și uzine construite în ultimii ani, despre dezvoltarea agriculturii socialiste, despre creșterea însemnată a numărului de școli etc.

Întreaga lecție i-a făcut să-și lubească și mai mult țara și să înțeleagă că, pentru a-și îndeplini cât mai bine îndatoririle pe care le au față de ea, trebuie să se pregătească temeinic de pe acum: să-și însușească mai multe cunoștințe, să învețe a le aplica în practică, să-și aleagă o profesie care să le dea prilejul de a aduce o contribuție cât mai mare la înflorirea economiei noastre.

PETRU BARGUANU
cercetător științific
la Institutul de științe
pedagogice

Instantanee la clasele I-IV

Predind la clasa I-a a Școlii de 7 ani nr. 70 din București poezia „Jarna în pădure”, tovarășul învățător Dumitru Popescu a insistat asupra citirii expresive, a acordat atenție formării deprinderilor de exprimare corectă, explicării cuvintelor necunoscute și îmbogățirii vocabularului elevilor cu termeni noi. Rezultatele unui asemenea mod de a lucra cu clasa s-au vădit chiar în cursul lecției respective: majoritatea elevilor au citit frumos și au reprodus corect conținutul poeziei.

În clasa I-a „A” există însă și unii copii care mai întâmpină dificultăți la citire. Deși caută să-i antreneze la lecție, învățătorul nu face tot ce trebuie în această privință. Atunci când un elev mai slab se oprește în fața unui cuvânt pe care nu-l poate descrie, învățătorul îl abandonează și cere unui alt elev să citească în continuare. Este necesar ca el să verifice de ce unii elevi nu reușesc să descrie anumite cuvinte, pentru a putea remedia deficiențele constatate.

O metodă bună a folosit tovarășa învățătoare Tudora Gavriliță în predarea lecției de aritmetică cu tema „Linia curbă”, ținută la clasa a IV-a de la aceeași școală. Lecția a început prin întuirea liniei curbe în comparație cu linia dreaptă și linia frântă (desenate pe tablă). În felul acesta elevii au înțeles cu ușurință ce este linia curbă și au putut formula ei înșiși definiția acesteia. Aplicația care a avut loc în continuare (desenarea unor linii curbe închise și a unor linii curbe deschise) a dovedit că elevii și-au însușit cunoștințele ce le-au fost predinate.

COMENTARIU

Cine decide nota?

La o lecție de istorie la clasa a VII-a, după ce ascultă un elev, profesorul comunică nota: 6. Dar înainte de a o trece în catalog, se oprește a dresându-se clasei:

— Voi... ce părere aveți?

Părerile sînt împărțite. Majoritatea elevilor consideră însă că Dumitrescu a răspuns de 7.

Acceptînd punctul de vedere al majorității, profesorul trece în catalog nota 7.

La elevul următor, lucrurile se complică puțin. Profesorul propune nota 7, dar clasa „votază” pentru 9. Situația e destul de delicată. Profesorul trebuie să fie consecvent în atitudinea sa față de clasă și totuși nu poate da nota 9 unui elev care, după părerea sa, a răspuns de 7. După lungi tratative, se ajunge la un compromis și cel de al doilea elev ascultat primește nota 8.

Este clar că un asemenea procedeu denotă o greșită înțelegere a problemei de către profesor.

Tovarășa învățătoare nu a acordat însă destulă atenție disciplinei elevilor, mobilizării atenției întregii clase la lecție. Numai așa se explică faptul că — deși lecția a fost bine predată — la fixare un elev a dat ca exemplu de linie curbă închisă conturul geamului, care avea forma unui dreptunghi.

Foarte disciplinați și atenți în oră, elevii clasei a III-a „B” de la școala nr. 70 au dat răspunsuri frumoase și complete la ascultarea lecției de științe naturale pe tema „plantarea și îngrijirea pomilor fructiferi”.

Mai puțin temeinice s-au dovedit a fi, însă (după cum a reieșit din fixare), cunoștințele predate în lecția nouă — despre viața de vie. Și aceasta din cauză că tovarășa Demetra Gusea, învățătoarea clasei, nu a folosit nici un fel de material didactic în predare.

Este adevărat că în școală nu există o planșă cu viața de vie. În acest caz, însă, învățătoarea ar fi trebuit să folosească desenul pe tablă — sau cel puțin desenul din manual. Folosirea materialului intuitiv era cu atât mai necesară cu cât elevii, fiind de la oraș, aveau reprezentări cu totul vagi despre planta respectivă. Așa de pildă, confundînd probabil bulucul cu coardele, ei au afirmat că tulpina viței de vie este lungă și subțire.

În cursul lecției s-a strecurat și o altă greșală de conținut care a rămas necorectată de învățătoare. Elevii au spus că viața de vie se cultivă de preferință în regiunile de deal, pentru că „aceste regiuni sînt mai răcoroase”. Această explicație era nu numai eronată (viața de vie are nevoie de căldură), dar și incompletă, întrucît se limita la factorul climateric, ignorînd un factor foarte important — și anume solul, care este determinant în cultura viței de vie.

M. LASCU

Profesorul are datoria să comunice nota pe care o dă unui elev pentru răspunsurile sale la lecție. Mai mult chiar, este bine ca el să aprecieze calitatea răspunsurilor elevului, pentru ca acesta să înțeleagă de ce a primit o anumită notă și să-și poată îndrepta pe viitor lipsurile.

Asta nu înseamnă că profesorul nu poate solicita în anumite împrejurări și părerea clasei, pentru a-și da seama în ce măsură elevii pot aprecia cunoștințele colegilor lor, pentru a le dezvolta spiritul critic. În nici un caz, însă, părerea elevilor nu poate fi obligatorie pentru profesor. Profesorul este liber să consulte clasa, el este însă singurul care poate aprecia just și deci decide nota ce trebuie dată unui elev ascultat la lecție. Decizia, bineînțeles, nu trebuie să fie arbitrară. În cazul când părerea elevilor diferă de cea a profesorului, el le va explica de ce anume a ținut seama în aprecierea sa.

Este de la sine înțeles că o asemenea discuție nu se poate duce decât dacă timpul o permite — și atunci cu mare economie de vorbe.

A. I.

Lucrări practice agricole de iarnă în școlile sătești

Acum, în lunile de iarnă, practica agricolă în școlile sătești se desfășoară în forme specifice. Elevii multor școli efectuează lucrări de recunoaștere a semințelor plantelor agricole, de determinare a facultății germinative și a puterii de străbateră a semințelor, de determinare a purității și a procentului de corpuri străine etc.

La Școala de 7 ani din comuna Plătărești, raionul Brănești, bunăoară, există preocupare pentru buna organizare a lucrărilor practice agricole de iarnă. Elevii acestei școli au executat până acum un număr de demonstrații și lucrări practice. Totodată ei au realizat, sub conducerea profesorilor, o colecție de semințe de plante agricole și de diferite substanțe chimice folosite în agricultură.

Există însă și școli care neglijează, în bună parte sau cu totul, organizarea aplicațiilor practice agricole în timpul iernii, restringându-le doar la câteva lucrări de împletituri. Astfel, la Școala elementară de 7 ani din comuna Vasilași, raionul Brănești, lucrările practice agricole din această iarnă s-au mărginit exclusiv la executarea de către elevi a împletiturilor de nuiele și papură, deși în sat sînt condiții pentru executarea de demonstrații variate. Nu s-a luat legătură nici cu gospodăria agricolă colectivă din localitate, unde elevii puteau să vadă cum se desfășoară o seamă de lucrări agricole specifice timpului de iarnă.

Acest lucru miră cu atât mai mult cu cât cadrele didactice de la această școală au manifestat multă grijă în ceea ce privește organizarea practicii agricole de primăvară și de vară. Într-adevăr, lângă școală se află un lot școlar bine amenajat, îngrijit recent prin mijloacele școlii. În suprafață de circa 4500 mp. pe care s-au executat diferite experiențe cu culturi agricole și s-a amenajat și o colecție de

plante. S-au cultivat aici și plante medicinale, care au fost achiziționate de Agrosemul din Budești. Plantatul legumelor s-a făcut din răsadnița școlii, amenajată de elevi. Aceste realizări arată că și lucrările practice agricole de iarnă puteau fi organizate tot atât de bine dacă profesorii n-ar fi socotit că iarna este, în agricultură, un „sezon mort”.

Este drept că o practică agricolă integrală în cursul iernii presupune o gospodărie agricolă cât mai complexă, unde elevii, împreună cu profesorul lor, să ia parte la toate fazele procesului de producție în agricultură, zootehnie, pomicultură etc. și că nu întotdeauna se află în imediata apropiere a școlii o asemenea gospodărie. Dar profesorii pot organiza cu bune rezultate aplicațiile practice agricole și prin mijloace proprii, chiar în curșul școlii. Această situație restringe, desigur, numărul și varietatea lucrărilor agricole ce se pot executa iarna, dar nu poate motiva o asemenea restricție încît practica agricolă de iarnă să se rezume la câteva împletituri. Mai rămîn încă multe lucrări de făcut: lucrări cu semințe, amenajarea gropii de compost, strîngerea cenușii pentru îngrășămint, diferite altoiri în uscat, larovizări, diferite experiențe cu probe de sol pentru demonstrarea capilarității și permeabilității, desenarea de planșe intuitive etc.

Tot în cadrul aplicațiilor practice de iarnă trebuie să cuprindem și multiplele demonstrații ce se pot face în gospodăriile țărănești din sat, la părinții elevilor: amenajarea platformei de gunoi, tăierile și stropirile de iarnă la pomii roditori, controlul semințelor păstrate în magazii, pregătirea nutrețurilor și alimentația animalelor, amenajarea răsadnițelor și semănatul în răsadnițe etc. De asemenea, însăși pregătirea și confecționarea materialului didactic împreună cu elevii poate da prilej de efectuare a unor lucrări prac-

tice cu accentuat caracter didactic și intuitiv.

Nu trebuie să ne mărginim numai la sala de clasă și la curtea școlii, ci trebuie să pășim cu hotărîre în realitatea înconjurătoare, în gospodăriile agricole, unde li se pot prezenta nemijlocit elevilor multe din fazele importante din practica agricolă reală. Și nu este neapărat necesar ca numai profesorul să execute demonstrațiile. Aceasta o poate face tehnicianul specialist de la gospodăria colectivă sau de stat sau chiar gospodarul respectiv — bineînțeles în prezența profesorului și numai după ce acesta a indicat problema care interesează. De asemenea, trebuie folosit ajutorul tehnicienilor agronomi de la sfatul popular din comună.

Era bine, de exemplu, dacă școala din comuna Plătărești ar fi folosit posibilitățile multiple pe care le oferă gospodăriile agricole din sat, ca și serviciile de specialitate ale tehnicianului agronom de la sfatul popular local. Conducerea școlii nu s-a preocupat însă în suficientă măsură de această problemă.

Pînă la începerea muncii pe loturile școlare a mai rămas destul timp ca să se organizeze la toate școlile lucrări și demonstrații practice de iarnă, folosindu-se cât mai intens toate posibilitățile care se găsesc din belșug în satele noastre. Pentru aceasta este necesară o legătură mai strînsă între școală și gospodăria colectivă, între școală și părinții elevilor.

S. PETRE

În mica fermă zootehnică sribuită lor, pionierii Școlii de 7 ani din comuna 30 Decembrie, raionul Vidra, îngrijesc cu pricepere și dragoste animalele care le-au fost încredințate.

Să-nvățăm elevii să mînuiască instrumentele de măsurat

Pentru legarea cunoștințelor teoretice de practică, mai ales în predarea cunoștințelor de fizică și de matematică, sînt foarte utile măsurătorile, care îi deprind pe elevi cu mînuirea principalelor instrumente de măsurat folosite în diferitele ramuri ale industriei și agriculturii.

Pe lângă mînuirea instrumentelor clasice de măsurare a lungimilor, capacităților etc., elevii trebuie deprinși încă din clasele V—VII să mînuiască instrumente ca vernierul, șublerul, micrometrul, să cunoască diferitele tipuri de termometre, vitezometre, manometre, vacumetre etc. folosite în întreprinderile metalurgice, chimice, în rafinării etc. Realizarea acestui lucru nu implică neapărat înzestrarea școlilor cu instrumentele și aparatele respective. Mare parte din instrumentele de măsurat pot fi cunoscute de elevi cu prilejul vizitelor sau al efectuării practicii în întreprinderi.

Atît la secțiile de fabricație cît și la cele de control, ca și în laboratoarele de metrologie elevii au posibilitatea să cunoască varietatea măsurătorilor și precizia efectuării acestora. Primind lămuririle corespunzătoare din partea profesorilor și tehnicienilor, ei vor constata că măsurarea lungimilor trebuie făcută cu o precizie pînă la fracțiuni de micron, cîntările executate cu precizie de miimi de miligram etc. Li se va explica, de asemenea, că o serie de procese tehnologice sînt condiționate de anumiți parametri (timp, presiune, temperatură etc.), care trebuie menținuți în anumite limite foarte precise, limite indicate de aparatele de măsurat.

Măsurătorile prilejuiesc interesante aplicații ale cunoștințelor de matematică. De exemplu, măsurînd de mai multe ori aceeași lungime, elevii vor constata că rezultatele nu coincid întotdeauna și își vor da seama că așa numitele erori de măsură pot fi sistematice sau întâmplătoare. Calcularea acestor erori, ca și determinarea valorii medii aritmetice a măsurătorilor sînt exerciții foarte potrivite pentru legarea cunoștințelor teoretice de practică.

Folosind unele piese filetate ce pot fi procurate cu ușurință, putem arăta elevilor cum se calculează diametrul unei piese cilindrice, atunci cînd avem la dispoziție un șubler mic față de dimensiunile piesei, cum se determină diametrul mediu la filete prin metoda celor două sîrme sau prin metoda celor trei sîrme.

Programele de matematică ale claselor VI—X prevăd numeroase lucrări practice de măsurători pe teren. Efectuînd astfel de măsurători, elevii se deprind să mînuiască diferite instrumente topometrice. Cei din mediul sătesc pot participa chiar la parcelarea terenurilor pentru diverse semănături ale gospodăriilor agricole de stat sau ale gospodăriilor agricole colective din localitate.

Folosind mijloacele pe care le au la îndemîna profesorii de fizică și matematică îi pot deprinde pe elevi cu mînuirea unor importante instrumente și aparate de măsurat, contribuind în acest fel la pregătirea lor pentru munca în producție.

Prof. I. C. LIGOR
Școala nr. 40, București

În sprijinul educării patriotice

Din inițiativa biroului organizației de bază P.M.R. de la Școala medie nr. 2 din orașul Galați, elevii și profesorii acestei școli au confecționat o hartă a Republicii Populare Romîne înfățișînd cele mai importante realizări obținute în domeniul industriei și în domeniul social-cultural în anii puterii populare.

Confecționată din placaj, harta este frumos colorată și foarte sugestivă. După ce a fost mai întîi expusă în școală, ea a fost instalată în centrul orașului Galați. Cetățenii o studiază cu mult interes.

Prof. VIRGIL
ATANASIU

Aparate și dispozitive realizate cu mijloace proprii

Cadrele didactice din școlile orașului Constanța desfășoară o activitate susținută în vederea completării laboratoarelor școlare cu o serie de aparate și dispozitive confecționate cu mijloace proprii, cu ajutorul elevilor.

Astfel, la Școala medie nr. 2 s-a construit un redresor electrolic pentru transformarea curentului alternativ al rețelei de 220 V în curent continuu, necesar efectuării diferitelor experiențe. În realizarea acestui aparat s-au folosit două borcane obișnuite de sticlă cu capacitatea de o jumătate de litru, două plăci de fier și două de aluminiu, soluție de bicarbonat de sodiu și puțină sîrmă de cupru izolată pentru legături.

Pentru demonstrarea acțiunii dintre doi curenți paraleli, cît și a acțiunii dintre un curent mobil și un magnet la această școală se folosește, pe lângă redresor, reostat și întrerupă-

tor, un dispozitiv foarte simplu, realizat cu puțină beteală, o placă de lemn, două șuruburi, 5—6 cm sîrmă de aluminiu și un magnet.

Un alt dispozitiv construit cu mijloace proprii la Școala medie nr. 2 este releul electromagnet. Dispozitivul poate fi folosit cu foarte bune rezultate pentru exemplificarea comenzii la distanță. Cu ajutorul lui s-a putut închide de la distanță circuitul unui curent alternativ de 220 V, aprinzîndu-se becurile unui reostat cu lămpi.

Profesorii acestei școli au realizat experiența cu roata lui Barlow folosind un magnet în formă de potcoavă ce înconjoară un jgheab cu mercur, în care intră dinți unei roți confecționate din tablă de cupru. Roata se pune în funcțiune folosind curent continuu de 12 V de la redresorul și reostatul de tip școlar.

Profesorii și elevii au confecționat, de aseme-

nea, un ampermetru cu ax orizontal, folosind un mosor de lemn pe care s-au bobinat 13 m de sîrmă de cupru izolată, un cui de fier și un resort elastic. De resort s-a fixat un ac indicator care se poate mișca în fața unui cadran.

Pentru a se demonstra efectul termic al curentului electric, s-a construit un ampermetru termic folosindu-se o coardă de vioară, o tablă de alamă, un mic resort și un ac indicator. Montura este făcută pe o planșetă de placaj.

Un dispozitiv simplu, necesar pentru demonstrarea principiului de construcție și de funcționare a dinamului, a fost construit folosindu-se un electromagnet confecționat dintr-o rangă de fier îndoită în formă de potcoavă, pe care s-au înfășurat 50 m. de sîrmă de cupru izolată. Rotorul a fost realizat dintr-un pachet de 10 spire în formă de dreptunghi, iar colectorul din-

tr-un cilindru de lemn pe care s-au fixat doi semicilindri din tablă subțire de cupru. În loc de perii se folosesc două lame de cupru îndoite și ascuțite la capete. Prin cilindrul colector și prin pachetul de spire (rotor) trece un ax care, la ieșirea din cilindru, este îndoit în unghi drept, formînd astfel manivela prin care se pune în mișcare rotorul.

O serie de aparate și dispozitive necesare experiențelor și lucrărilor de laborator au fost realizate cu mijloace proprii și la Școala medie nr. 1 din Constanța. Astfel, aici s-au construit două balanțe de laborator pentru efectuarea cîntărilor în cazul diferitelor experiențe de calorimetrie, pentru studiul frecării, pentru determinarea densității etc. Tot aici s-au confecționat diferite reostate cu sîrmă de nichelină și cu lămpi, un transformator de la 240 V la 24 V,

patru pendule Maxwell, patru tribometre care pot fi folosite și ca plan înclinat.

Pentru lucrările frontale de laborator s-au confecționat 20 de calorimetre din alamă și s-a procurat întreg materialul necesar pentru confecționarea a 20 punți Wheatstone. Pe un panou de 60 cm X 70 cm s-a montat un aparat de recepție cu 3 lămpi. Acest panou dă elevilor posibilitatea să înțeleagă cu ușurință alcătuirea și funcționarea aparatului de radio.

Toate aceste realizări au fost posibile datorită interesului profesorilor de specialitate din școlile respective, care au știut să antreneze pe elevi la o muncă creatoare, precum și datorită ajutorului acordat de Șantierul Naval Constanța, care a pus la dispoziția școlilor o serie de materiale și uneltele necesare.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

LECȚII TIP DE EDUCAȚIE FIZICĂ

PENTRU PERIOADA 16—28
FEBRUARIE 1959

CLASELE I—II

Tema: exerciții de alergare
Durata: 30 minute.

I. Exercițiul 1. Stînd între bănci în șir (unul după altul). Ridicarea piciorului cît mai sus, cu genunchiul îndoit înainte; revenirea.

Se execută alternativ de 6 ori.
Exercițiul 2. Șezînd în bancă. Ridicarea și coborîrea umerilor. Se execută în ritm viu de 6—8 ori. După primele 2—4 lecții, la ridicarea umerilor se string puternic pumnii și la coborîrea lor se întind puternic palmele.

Exercițiul 3. Șezînd în bancă, miinile pe umăr. Îndoirea trunchiului la stînga, revenire; la dreapta, revenire.

Se execută de 4—6 ori în flecare parte.

Exercițiul 4. Între bănci, în poziția ghemuit (pe vine), cu miinile pe șold. 4—6 sărituri pe loc ca mîngea în această poziție.

II a.) Primul elev din prima bancă se așează în dreptul spațiului liber dintre șirurile de bănci, înapoia unei linii de plecare. La un semnal (fluier, bătaie din palme, comandă) va alerga cît poate mai repede pînă la peretele din fundul clasei, pe care îl va atinge cu palma. Va reveni tot alergînd la locul de plecare. Se procedează astfel pînă ce aleargă toți elevii clasei. Se repetă exercițiul sub formă de întrecere.

b.) Jocul „Statuile”. Va fi jucat pe rînd de către elevii fiecărui șir de bănci sau de către toți elevii clasei deodată, dacă spațiul permite. În spațiul liber al clasei elevii vor alerga liber în orice direcție însă nu au voie să se atingă unul de altul. După cîteva secunde de alergare, la semnalul stabilit dinainte, copiii se opresc în poziția într-un picior, cu brațele întinse lateral. Și trebuie să se mențină în această poziție fără să se miște pînă ce conducătorul jocului termină de numărat rîndurile pînă la 6. Cei care s-au mișcat trec în bancă la locul lor, ceilalți continuă jocul. Cîștigă cei care au reușit să-și păstreze echilibrul după mai multe repetări ale jocului. Dacă se joacă pe șiruri, cîștigător este șirul în care au rămas cele mai multe „statui”. Jocul se repetă, și la alte lecții, crescînd durată alergării și menținerii poziției. Poziția se va stabili la inspirația celui care conduce jocul.

III. Șezînd în bancă. Ridicarea în poziția de drept și revenirea în bancă, de 4—6 ori.
Aprecieri asupra desfășurării lecției.

CLASELE III—IV

Tema: trecere pe sub obstacol
Durata: 30 minute

I. Exercițiul 1. Stînd între șirurile de bănci. Întinderea brațelor în sus, cu ridicarea pe vîrfurile picioarelor; coborîrea brațelor cu îndoirea genunchilor (lăsarea pe vine), alîngînd dușumeaua cu palma. Alternarea între aceste poziții se va executa de 6—8 ori în ritm variat.

Exercițiul 2. Șezînd în bancă, cu miinile la umeri. Răsucirea trunchiului spre stînga, revenire, spre dreapta, revenire. Apoi, aplecarea trunchiului înainte, cu bărbă spre pupitr, revenire, lăsarea capului pe spate cu extensia trunchiului, revenire.

Se execută de 4 ori.

Exercițiul 3. Șezînd la capătul băncii, cu genunchii în afară, brațele la spate. Cu picioarele se imită pedalarea ca pe bicicletă. Se execută 12—14 pedalarî consecutive, urmate de scurte pauze.

Se repetă de 3 ori, varînd ritmul.

Exercițiul 4. Șezînd în bancă, cu miinile la ceafă. Aducerea coatelor înainte, pînă se ating; ducerea coatelor înapoi.

Se execută în ritm rar de 6 ori.

Exercițiul 5. Stînd cu miinile pe șold între șirurile de bănci. Depărtarea și apropierea picioarelor prin sărituri consecutive. Se execută 8—16 sărituri.

II. a.) De primele bănci ale șirului se leagă o sloară la înălțimea de 60—70 cm. de la pămînt. De la peretele din fund al clasei, rînd pe rînd elevii, din alergare, vor trece pe sub această sloară, pe care nu trebuie să o atingă. Se repetă de 3 ori.
În celelalte lecții se va mări numărul obstacolelor pe sub care trebuie să treacă elevii.

b.) Ștafeta combinată cu trecerea pe sub obstacol și săritura peste un obstacol.

III. Șezînd în bancă. Ridicarea unui braț sus, revenire; a celui alt, revenire. Ridicarea în picioare, așezarea în bancă.

Se execută de 4 ori.

Notă: La ștafetele combinate, înălțimea obstacolului pe sub care se trece va fi mai mică (50—60 cm.). Înălțimea obstacolului de sărit va fi de 40—50 cm.

Școala și profilul moral al constructorilor comunismului

(Urmare din pag. 1)

te, în spiritul marxism-leninismului.

În crearea profilului moral al omului epocii comuniste școala are un rol deosebit, căci ea este chemată să însușească celor mai tineri și ai poporului iubirea fierbinte față de cuceririle oamenilor muncii, voiața de a le apăra cu fermitate, dorința nestăvilă de a-și pune toate forțele în slujba patriei, este chemată să-i pregătească cu temeinicie pentru viață.

Tezele privind educația comunistă și învățămîntul public prezentate în raportul tovarășului N. S. Hrușciov fundamentează teoretic întreaga perspectivă de dezvoltare a învățămîntului sovietic, a cărui sarcină este aceea de a educa și instrui tineretul în raport cu cerințele construcției socialiste comuniste. Aceste teze constituie un îndreptar valoros pentru toți cei ce slujesc cu credință școala noastră nouă, ajutîndu-i să vadă mai clar tot ce au de făcut pentru întărirea contribuției lor la opera de construire a socialismului. Îndrumați cu înțelepciune de partidul nostru, ei vor cultiva neabătut în sufletele tinere principiele înalte ale moralei comuniste ce vor conduce pașii cetățenilor de mîine ai patriei înspre înălțurile mărețe în opera de construire a societății socialiste în Republica Populară Romînă.

Brigăzi științifice pe teren

Deosebit de variată și bogată este munca culturală desfășurată de cadrele didactice din orașul Satu Mare.

Numerosi învățători și profesori dornici să contribuie la luminarea maselor fac parte din brigăzile științifice care au luat ființă în acest an la Satu Mare. Nenumărate au fost întîlnirile pe care aceștia le-au avut cu țărani din diferite comune ale raionului Satu Mare, căci brigăzile științifice se deplasează în fiecare duminică la sat.

Într-una din zilele trecute o brigadă s-a deplasat la Medișul Aurit. Cu acest prilej, țara-

nii muncitori au întrebat ce sînt plantele hibride și de ce ele sînt semănate tot mai mult? care este situația actuală a Berlinului? ce sînt sateliții? ce este energia atomică? Ei au pus, de asemenea, multe alte întrebări privitoare la transformarea socialistă a agriculturii, la cele mai bune metode pentru obținerea de recolte bogate, la problemele de politică internațională.

Întrebările țărănilor muncitori și răspunsurile date de membrii brigăzii au arătat utilitatea muncii acestor brigăzi științifice.

Formarea conștiinței comuniste

(Urmare din pag. 1)

Sovietice și Guvernului Sovietic cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public, Legea adoptată de Sovietul Suprem al U.R.S.S. în această privință, raportul prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov la cel de-al XXI-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, precum și dezbaterile ce au avut loc la Congres acordă o deosebită atenție legăturii strînse care trebuie să se realizeze între școală

și practică, aceasta fiind o cerință dictată de înseși problemele vieții.

Participarea efectivă a elevilor la munca direct productivă nu numai că va ajuta la formarea deprinderilor de activitate practică atât de necesare în viață, dar va contribui la adîncirea și creșterea nivelului general de cunoștințe, la educarea dragostei pentru îndeletnicirile practice, sfărîmînd totodată orice manifestări ale concepțiilor burgheze, înapoiate cu privire la munca direct productivă; va contribui la cunoașterea

rea frumuseșilor muncii în fabrici, uzine, pe șantiere și pe ogoare, trezînd dorința tinerilor de a se integra cît mai curînd în producție pentru binele colectivității.

Legată strîns de viață, prin activitățile ei practice și teoretice, școlare sau extrașcolare — școala sovietică va ajuta în cea mai mare măsură ca primii pași pe care îi vor face în viață tinerii ei absolvenți să nu fie șovinistici și fără țintă, ci să fie pași siguri, îndreptați cu toată hotărîrea înspre o activitate utilă societății, necesară construcției comuniste.

Astăzi, în centrul preocupărilor tuturor pedagogilor sovietici stă realizarea sarcinilor mari ce izvorăsc pentru școală din recentele documente de partid și de stat: înzestrarea tineretului cu reale deprinderi de muncă practică, realizarea unei temeinice pregătiri teoretice care să corespundă pe deplin cerințelor vieții comuniste și, bineînțeles, educarea școlărilor în spiritul înaltelor virtuți proprii profilului moral al comunistilor.

Munca învățătorilor și profesorilor de pe întreg cuprinsul uriașei țări care a pășit pe drumul construirii desfășurate a comunismului va fi un exemplu de ceea ce trebuie să facă pedagogii pentru educarea comunistă a tinerei generații, un exemplu de ceea ce înseamnă a înzestra tineretul școlar cu temeinice cunoștințe teoretice și practice pentru ca în viață să poată fi într-o măsură cît mai însemnată folositori societății.

In vileag

CU CONȘTIINȚA ÎMPACATA

La 8 octombrie 1958, Inspectorul Justițian Găvănescu de la secția de învățămînt și cultură a raionului Sibotia, s-a deplasat în comuna Periești pentru a controla munca școlii elementare de 7 ani. A cercetat planurile calendaristice, orarul școlii, prezența elevilor, a făcut unele observații generale cu privire la acestea și apoi — fără să asiste la vreo lecție, pentru a cunoaște măcar ceva din conținutul muncii la clasă — și-a încheiat inspecția întorcîndu-se „la bază” — probabil, cu conștiința datoriei împlinite.

Nu avea motive!

PERFORMANȚA

Într-o singură zi, profesorul Ștefan Văgîl din Afumai, raionul Brănești, a dat 30 (trezeci) note de 2.

Ca pedagog, este clar că și dintr-un merit o notă egală dacă nu mai mică.

NEDUMERIRE

În procesul verbal încheiat la Școala elementară din comuna Lupșanu, la ziua de 13 decembrie 1958 de către inspectorii Tudose Băluță și Emil Negreanu de la secția raională de învățămînt și cultură Leblu, se arată că unul din obiectivele deplasării în această unitate a fost și „munca de alfabetizare”.

Mal departe, același proces verbal consemnează: „În problema alfabetizării s-a constatat — controlînd registrele și documentele școlii — că ultimii analfabeți au fost școlariți în primăvara anului ... 1958”.

Este vorba de o necunoaștere a realității de pe teren sau „numai” de superficialitate și formalism în stabilirea obiectivelor deplasării!

CONSTATĂRI „PREȚIOASE”

Extras dintr-un proces verbal încheiat de Inspectorul Filimon Petrescu la Școala de 4 ani din satul Pleșgov, raionul Turnu Măgurele: „Școala funcționează în local propriu, cu două săli de clasă și o cancelarie, este de curînd vîrultă și curat întreținută, înzestrată cu soba de teracotă, cu flori la ferestre și pavoază cu tablouri și lozinci”.
Constatări, nu glumă!

16 FEBRUARIE

(Urmare din pag. 1)

Conferințe asemănătoare au avut loc în numeroase alte centre regionale din țară. Măsurile represive luate de guvernul burghez-moșieresc, hotărît să înăbușe orice încercare de luptă împotriva regimului, departe de a intimida pe muncitori, au fost înfrînte cu puternice acțiuni revoluționare.

Începutul anului 1933 cunoaște o creștere masivă a luptelor muncitorești în întreaga țară. Sub îndrumarea partidului în toate centrele de cale ferată au loc mitinguri și conștătuiri. Mii de cefești și petroliști declară grevă. Acțiunile au culminat cu luptele greviste din 15—16 februarie, puternică manifestare a luptei maselor muncitorești, în frunte cu comunistii, împotriva abuzurilor patronilor, împotriva aservirii țării către capitalul monopolist din Apus, împotriva fascizării țării și a transformării ei într-o bază de agresiune antisovietică.

La începutul lui februarie 1933, guvernul Vaida, revenindu-și după valul luptelor din

ianuarie, introduce starea de asediu, urmată de arestarea a numeroși membri ai Comitetului de acțiune. Vestea arestării tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și a altor conducători ai mișcării muncitorești s-a răspîndit ca fulgerul printre muncitori. În dimineața zilei de 15 februarie, 7.000 de cefești de la atelierele Grivița se aflau în plină grevă cerînd imediată eliberarea a celor arestați, respectarea tuturor revendicărilor cîștigate la 2 februarie, ridicarea stării de asediu, existența liberă a comitetului de fabrică și a sindicatului C.F.R., care fusese dizolvat.

Adunați de sunetul sirenei lui Roaită, muncitorii cefești și ocupat atelierele. Sunetele prelungite ale sirenei s-au făcut auzite în toate colțurile Bucureștiului. Ecurile grevei au răsunat în toată țara. La Iași, la Cluj și în alte centre cefești muncitorii au declanșat și ei greve.

Soldații din regimentul 21 infanterie și din alte unități, aduși să înăbușe acțiunea grevistă a cefeștilor de la Gri-

vița, au refuzat să tragă în frații lor muncitori. Ceva mai mult, ei s-au solidarizat cu cefeștii.

În locul acestor trupe au fost aduse unități ale jandarmeriei — sluga credincioasă a regimului burghez-moșieresc. În dimineața zilei de 16 februarie, ca urmare a refuzului hotărît al muncitorilor de a se supune ordinelor și de a părăsi atelierele, s-a dat comanda de deschidere a focului. În timpul represiviilor sălbatice, sub ploaia de gloanțe au căzut mulți muncitori: utecistul Vasile Roaită, D. Popa și alții. Peste 2.000 de muncitori au fost arestați.

„Muncitorii, seria „Șcinteia” — au fost covârșiți de armată, dar avîntul lor de luptă n-a putut fi înfrînt. În timp ce erau înconjurați de soldați, străpuși de baionete, izbiți de patul puștilor, țriți spre poartă și aruncați în camioanele dinainte pregătite, ei continuau să strige lozinci de luptă”.

În aceste eroice lupte din 15—16 februarie 1933, s-a vădit odată în plus forța politică, puterea de mobilizare și de organizare a Partidului Comunist,

PARINȚII AȘTEAPTA ÎNDRUMAREA ȘCOLII

Dorim ca fiii noștri să fie pregătiți pentru viață

S-au împlinit doi ani de când fac parte din comitetul de părinți al Școlii medii nr. 3 din raionul „Grivița Roșie”. Experiența pe care am adunat-o în acești ani m-a convins că munca unui comitet de părinți poate fi folositoare numai atunci când ajută școala în problemele cele mai importante care-i stau în față.

Și eu, ca și ceilalți tovarăși ai mei din comitet, ne străduim să sprijinim școala în pregătirea copiilor noștri pentru viață, pentru munca în producție, deoarece acest lucru îl urmăresc în primul rând cadrele didactice. De fapt, chiar noi părinții, simțim cei dintâi interesul ca propriii noștri copii să fie cit mai bine pregătiți pentru muncă. Considerăm că în calitate noastră de membri ai comitetului putem lămurii mai ușor părinții în această direcție. Credem de asemenea că propriul nostru exemplu, atitudinea noastră față de pregătirea propriilor noștri copii pentru muncă poate să convingă mai ușor.

Am sprijinit școala în o serie de acțiuni. De exemplu, în dotarea atelierelor cu unelte de care au nevoie. Mai mult: din inițiativa noastră se vor crea în curând un cerc de legătorie și un cerc de croitorie pentru fete. Tot noi ne ocupăm de înființarea acestor cercuri, ajutând școlii să procure materiale necesare pentru funcționarea lor.

Știm însă că mai sînt printre părinți unii care nu înțeleg rostul pregătirii politehnice a copiilor, care socotesc în mod greșit că munca în atelier, în uzină, munca în agricultură sau pe lotul școlar îi îndepărtează pe copii de la carte. Am cerut conducerii școlii să ne arate ce putem face pentru a contribui la înlăturarea acestei păreri greșite și am primit de la ei numeroase îndrumări. Dacă înaintea, atunci când le vorbeam părinților despre foloasele politehnizării, ne rezumam la lucruri generale, acum le putem da argumente concrete și astfel îi câștigăm de partea noastră mult mai bine. Bunăoară, le arătăm ciți copii, atâtădată neinteresăți de învățatură, au acum note tot mai bune la matematică, la fizică, la chimie, tocmai pentru că munca, punându-le în față probleme de tehnică, le-a trezit mai mult interes pentru învățatură. Adesea se întâmplă că le dăm părinților ca exemplu de acest fel, chiar exemplul propriului lor copil. Se înțelege ușor ce mare influență are asupra lor acest fapt.

Comitetul nostru de părinți a fost îndrumat de pedagogi să se intereseze și de situația la învățatură a copiilor. De îndată ce se constată rămîineri în urmă, simțim incunoștințai și noi și chemăm să ne dăm ajutorul. Cum adesea rămîinerile în urmă provin și din greșelile făcute în familie, luăm legătura cu părinții respectivi, îi ajutăm să stabilească măsuri de îndreptare interesându-ne, spre exemplu de ce eleva N. F. din clasa a IX-a „A” obține numai note mici, am aflat că locuiește la o soră care o obligă să îndeplinească prea multe treburi gospodărești, nelăsându-i timp să-și pregătească lecțiile. Sfatul nostru de a i se asigura timpul necesar studiului a fost de folos. Acum, eleva a început să se îndrepte.

Am vrea să fim însă mai

Pentru a cunoaște problemele care îi frământă pe părinți în ceea ce privește educarea copiilor lor, pentru a ști în ce direcție simt nevoia unui ajutor mai larg din partea școlii, redacția gazetei noastre s-a adresat mai multor părinți.

Prezentăm părerile unora dintre ei.

Îndeaproape îndrumați și în alte direcții.

Am fi mulțumiți, de exemplu, să primim mai multe lămuriri în problemele educative. Este drept că nu s-a vorbit adeseori despre aceste probleme, dar mai întotdeauna lucrurile au fost privite oarecum în general. Ne-ar fi de mare folos să ni se arate mai amănunțit cum să procedăm cînd avem de rezolvat probleme educative. Nu corem, bine înțeles, „rețete” — știm că nu se pot da și că, presupunînd că le-am primi, n-ar fi de nici un folos — dar credem că este bine să ni se arate concret ce este de făcut într-un caz sau altul ivit în propria noastră familie sau în familiile altor părinți.

Colaborarea noastră cu școala este tot mai rodnică. Ajutîndu-ne reciproc, vom izbui să muncim tot mai bine, să ne îndeplinim cu cîinste datorita față de generația pe care o creștem.

GH. HAȘEGANU

Încalșat la Întreprinderea poligrafică nr. 5 din București, vicepreședinte al comitetului de părinți de pe lângă Școala medie nr. 3 din București

Așteptăm sfaturi pentru orientarea profesională a copiilor

Nu peste mult timp băiatul meu, care este acum în clasa a VII-a, va trebui să-și aleagă drumul în viață. De multe ori mă gîndesc la acest lucru. Mă întreb care meserie ar fi cea mai potrivită pentru el, cum ar putea fi mai de folos patriei.

N-am vrut să hotărîsc singur cămin spre care să se îndrepte. Am discutat mai întîi cu el. L-am întrebat ce meserie i-ar plăcea, ce i-ar interesa. Mi-a mărturisit că se simte atras de radiofonie. De altfel și eu am observat acest lucru. Îi place fizica mai mult decît orice altă. Experiențele în acest domeniu îl pasionează. Adesea, acasă, repară el singur prizele sau întrerupătoarele defectate.

Am căutat să-l încurajez, să-i creez posibilități de a-și dezvolta aptitudinile. Întrucît mă pricep și eu în radiofonie, am făcut împreună cu el câteva lucrări. Am montat, printre altele, și o instalație electrică cu transformator prevăzută cu semnalizări luminoase și sonore. Unele aparate lucrate de noi doi au servit și școlii la unele experimente.

Am putut să cunosc posibilitățile copilului meu și să-l orientez pentru că, întâmplător, am cunoștințe în domeniul radiofoniei. Dar nu toți părinții au această posibilitate pe care, de altfel, nici eu n-aș fi avut-o dacă băiatul meu s-ar fi simțit atras — să spunem — spre agronomie, chimie sau oricare altă ramură a producției. De aceea ajutorul școlii este foarte necesar. Și aceasta cu atît mai mult cu cît sînt unii părinți care nu se pot descurca singuri în orientarea profesională a copiilor lor. Cunoșc de asemenea părinți care nu sînt încă decisi asupra viitoarei profesii a copiilor lor, deși aceștia sînt în clasa a VII-a și este momentul să se hotărîască. Unii așteaptă sfîrșitul anului școlar pentru a cunoaște situația finală a copiilor și a se hotărî abia după aceea.

De aici se poate vedea că unele școli nu se ocupă cu stăruință de lămurirea părinților în ceea ce privește orientarea profesională a copiilor. Cred că școala poate și trebuie să-l ajute mai mult. Pentru a-l face pe copil să în-

bească munca productivă cred că ar fi bine ca, ducîndu-l în întreprinderi, la gospodăriile agricole colective etc., să le arate cum munca în fabrici, în uzine, în agricultură, devine acum la noi o muncă de calificare înaltă, care deschide perspective dintre cele mai frumoase. Părinții trebuie ajutați și să cunoască și să dezvolte înclinațiile copiilor lor.

Este drept că asemenea probleme sînt discutate, uneori, la adunările cu părinții. Dar aceasta nu ajunge. Sînt necesare convorbiri individuale. Fiecare părinte în parte trebuie să știe cum este mai bine să procedeze în alegerea viitoarei profesii a copilului său.

Am credința că, prin ajutorul susținut al școlii, ne vom îndeplini mai bine importanta îndatorire de a ne orienta copiii spre acele meserii în care vor putea aduce cel mai mare aport țării.

CONSTANTIN LECA
Încalșat la M.A.I.

Pentru ca fiecare copil să devină un patriot adevărat

Am un copil în clasa a VI-a și nu-i pentru mine nici o bucurie mai mare decît gîndul că mine, cînd va crește mare, copilul de azi va fi un om întreg, un om de ispravă. Un asemenea om se străduiește să scoată din școală, un asemenea om vrea să crească din el și eu.

Am stat de multe ori de vorbă cu dirigintele copilului meu, cu profesorii lui. Am văzut cît de mult se ocupă școala de educarea patriotică a copiilor. Și mi-am dat seama că și nouă, ca părinți, ne revin mari îndatoriri.

Din discuțiile pe care le-am avut cu profesorii am căutat să înțeleg cum trebuie să procedăm noi, părinții. Am înțeles din cele ce mi-au spus că cel mai important lucru este de a educa copilul nu prin vorbe, ci prin fapte. Mi-am dat seama în același timp ce mare însemnătate are propriul nostru exemplu, exemplul părinților.

Adesea, cînd era mai mic, băiatul meu mă întrebă undă mă duc în fiecare dimineață și ce fac acolo. Îi răspundeam, dar cred că nu înțelegea mare lucru. A început să priceapă abia mai tîrziu. Uneori, în timpul liber, cînd treceam pe la uzină să văd ce mai este acolo, îl luam și pe el cu mine. Multe lucruri noi și interesante a văzut el în uzină. Despre toate mă întrebă. Am căutat să-l lămuresc. El vroia să știe și pentru ce am fost eu decorat. Acolo, la locul meu de muncă, a putut să înțeleagă mai mult decît din cele povestite. I-am arătat cum se fabrică locomotivele și vagoanele, noile motoare care se construiesc acum pentru industria noastră petrolieră, motorul electric Diesel, care va fi folosit pentru prima dată în țara noastră la transporturi pe calea ferată. În felul acesta și-a dat singur seama cît de înaintată este industria în țara noastră astăzi, cît de multe s-au înfăptuit la noi prin grija partidului, cîtă însuflețire depun muncitorii, cît de folositoare este munca lor pentru patrie.

Am avut și ocazia să lucrez alături de fiul meu în acțiuni obștești. Ne-am dus toți trei — el, mama lui și cu mine — să muncim pentru înfrumusețarea cartierului nostru. Noi, cei mari, am transportat pietre de la carieră, iar el și ceilalți copii care se aflau acolo au dat pietrele din mîna în mîna oavatorilor. Am lucrat alături și atunci cînd am ajutat la construirea casei de cultură din raionul nostru. Cu cîtă mulțumire în suflet ne întorceam de la asemenea treburile, bucurăși că în felul acesta am putut fi de folos patriei.

În vara trecută, aflîndu-ne la Govora, băiatul mi-a cerut să-i vorbesc cum era stațiunea altădată. Nu i-am putut răspunde, pentru că n-o văzusem niciodată în trecut, după cum n-o văzuse, de altfel, nici un muncitor. Dar i-am povestit despre cei care veneau de vremuri aici — patronii de fabrici, negustorii, moșierii. Pe aceștia i-am cunoscut bine, am simțit din plin, pe pielea mea, pofta lor nestînsă după ciștig, disprețului pentru noi muncitorii. Astăzi, după cum a putut să vadă copilul meu cu ochii lui, vin la odihnă oamenii muncii — iar partidul, statul nu precupețesc nimic pentru sănătatea lor, pentru creșterea neîncetată a bunăstării lor.

Așa am căutat să-mi educ copilul în spiritul dragostei față de patrie. Aș vrea, însă, să fac mai mult. Pentru asta cer școlii să mă mai ajute. Aș dori ca profesorii să-mi spună ce cărți să-l dau copilului meu să citească, la ce spectacole să-l duc, unde să-l plimb în timpul liber. Ar fi bine ca în adunările cu părinții, în lectoratele pentru părinți să primim sfaturi mai multe. Aș vrea să am prilejul să le arăt altor părinți ce am făcut eu în această privință și totodată să știu cum au procedat alți părinți.

Cred că așa vom putea și noi, părinții, să facem mai mult pentru a ajuta școlii să crească din fiecare copil un patriot adevărat.

VIRGIL LEPADATU

ajutor la Uzinele „23 August”, fruntaș în producție pe ramură

Școala trebuie să ne ajute mai mult

Atît eu cît și soțul meu muncim amîndoi în producție. Eu la Industria Bumbacului A, iar el la Uzinele „Timuri Noi”. Cu toate că o bună parte din timpul stăm în producție, ne îngrijim de copil, de buna lui creștere. Firește, nu în măsura în care se poate ocupa o familie în care unul dintre părinți stă tot timpul acasă. De aceea noi simțim mai mult nevoia unui ajutor din partea școlii. Dar trebuie să mărturisesc că școala nu face tot ceea ce poate spre a ne sprijini. Sau chiar dacă ne ajută, acest ajutor nu este totdeauna îndestulător.

În cele mai multe cazuri, copiii cu amîndoi părinții în producție își pregătesc singuri lecțiile, fiind lipsiți de îndrumare și de supraveghere. Această lipsă de îndrumare se resimte mai ales la copiii din clasele mai mici, care nu au încă obișnuința de a deprinde de a învăța. De aceea socotesc că școala ar trebui să le acorde acestor copii mai multă grijă, să-i învețe cum trebuie să-și organizeze timpul, cum să-și pregătească lecțiile. Ar fi bine ca și diriginții să-i viziteze mai des pe acești copii, să controleze munca lor de acasă și să-l ajute.

Știu că în U.R.S.S. grija față de copiii ai căror părinți lucrează ambii în producție este deosebit de mare. Pentru a le asigura o pregătire cit mai bună, acțiunile de supraveghere a pregătirii lor pentru școală, pe grupe de blocuri, de către o mamă casnică. Acest lucru s-ar putea realiza și la noi și rezul-tatele cred că ar fi dintre cele mai bune.

Școlile ar putea să ceară și sprijinul întreprinderilor unde muncesc părinții copiilor, pentru a le crea copiilor condiții de studiu în întreprindere.

Cred că școala ar trebui să se îngrijească mai îndeaproape și de felul cum își petrec copiii noștri timpul liber și chiar să organizeze anume pentru ei unele activități, așa ca timpul liber să fie întrebunțat de el într-un chip cît mai plăcut și folositor.

Cu unele eforturi din partea școlii toate acestea se pot realiza ușor.

ELENA CHIȘIU

muncitoare textilă la Industria Bumbacului A, fruntaș în producție, decorată cu „Medalia Muncii”

Să mobilizăm părinții la rezolvarea sarcinilor actuale ale școlii

(Urmare din pag. 1)

Vizitele diriginților și învățătorilor la domiciliul elevilor constituie un bun prilej de a câștiga încrederea părinților, de a-i apropia de școală, de a-i face să înțeleagă sarcinile importante ale învățămîntului și de a-i atrage în rezolvarea lor. Cunoașterea condițiilor de muncă și viață, a mediului familial al elevilor, oferă diriginților și învățătorilor posibilitatea să propună măsuri practice educative în raport cu specificul fiecărei familii.

Vizitele diriginților în familie trebuie să aibă un caracter periodic, nu să fie făcute numai atunci cînd se observă lipsuri în felul cum învață și se comportă copiii, ci și atunci cînd trebuie să se discute cu părinții probleme mari, cum este aceasta a pregătirii practice.

Consultațiile date părinților oferă de asemenea un bun prilej de îndrumare concretă a părinților. Există la unele școli tendința de a transforma consultațiile în simple convorbiri cu părinții de 10—15 minute asupra situației la învățatură a elevului, asupra unor abateri ale acestuia de la disciplina școlară, sau asupra manifestărilor negative ale copilului acasă. Cu acest prilej se dau în pripă unele indicații și se propun măsuri adesea insuficient chibzuite.

Este drept că sînt necesare și convorbiri scurte cu părinții, pentru informare reciprocă. Ele nu trebuie să înlocuiască, însă, consultațiile menite să dea un ajutor substanțial părinților în munca de educație și să-i mobilizeze în rezolvarea problemelor importante ale pregătirii elevilor.

O formă de colaborare frecvent folosită în școală o constituie adunările cu părinții, atît adunările de bilanț al muncii instructiv-educative, cît și adunările tematice (lectoratele). Cu prilejul adunărilor de bilanț, care se încheie la sfîrșitul de trimestru sau la încheierea anului școlar, părinții sînt informați în ansamblu asupra muncii și conduitei copiilor lor și iau cunoștință de sarcinile ce le revin. E bine ca la aceste adunări diriginții și învățătorii să facă o analiză aprofundată a situației, arătînd progresul elevilor, ca și greutățile pe care le întîmplă unii din ei la diferite obiecte sau capitole ale materiei, dînd părinților sfaturi practice necesare pentru a-i putea sprijini pe copii în învingerea acestor greutăți. Diriginții trebuie să le arate măsura în care activitățile practice au dus la creșterea nivelului general al pregătirii elevilor. Efectuînd, de pildă, lucrări practice în gospodăriile agricole socialiste, elevii își cunosc și cunoscințele despre plantele de cultură și îngrijirea lor, despre mașinile agricole și principiile din fizică pe baza cărora funcționează. La unele școli se prezintă, după terminarea adunărilor de bilanț, scurte comunicări pe probleme de educație sau de igienă școlară, se popularizează experiența pozitivă a unor părinți în munca de educare în familie, se organizează expoziții pe clase etc. Și în cadrul lectoratelor pedagogice și în cadrul lectoratelor pedagogice se discută pe probleme de pedagogie, se organizează cu ei discuții pe marginea unor sarcini actuale ale școlii sau a unor cărți cu conținut pedagogic etc. Tematica lectoratelor diferă în funcție de specificul muncii la clasă și școala respectivă, de condițiile economice specifice regiunii în care elevii desfășoară activitatea practică, de cerințele părinților, punîndu-se accent pe problemele educației patriotice, ale educației politehnice și ale educației prin muncă.

Un ajutor deosebit de important în munca de colaborare a școlii cu părinții, îl constituie comitetul de părinți. Comitetul de părinți ajută școala atît în rezolvarea problemelor instructiv-educative, cît și în ceea ce privește problemele materiale. Accentul trebuie să cadă în momentul de față pe sprijinirea muncii de instruire și educare a copiilor, pe asigurarea condițiilor necesare unei mai complete pregătiri a acestora prin sprijinirea organizării practicei elevilor în producție, organizarea și dotarea atelierelor școlare și a laboratoarelor, înzestrarea școlilor cu unelte agricole, sprijinirea extinderii spațiului de școlarizare și a executării de noi construcții etc.

Pe lângă formele de muncă cu părinții amintite școala are posibilități multiple de îndrumare a părinților poate organiza pentru ei audierea unor emisiuni radiofonice, citirea unor articole etc. Practica scoate mereu la iveală noi forme eficiente de muncă în rîndurile părinților. Important este ca toate aceste forme să slujească aceleiași scop — ridicarea nivelului pedagogic al părinților, antrenarea lor în rezolvarea sarcinilor actuale importante ale activității instructiv-educative.

De vorbă cu oaspeții din R. P. CHINEZA

De trei săptămâni o delegație a Ministerului Învățământului din R. P. Chineză în frunte cu Liu Tzi-tzai, ministrul adjunct al Ministerului Învățământului, vizitează Republica Populară Română în cadrul unui schimb de experiență organizat între cele două țări.

Oaspeții chinezi s-au interesat îndeaproape de sistemul de organizare a învățământului și de desfășurarea procesului instructiv-educativ în școlile de cultură generală și în institutele de învățământ superior. După întoarcerea din călătoria făcută prin țară, ne-am adresat tovarășului Liu Tzi-tzai cu rugămintea de a împărtăși cititorilor noștri câteva din impresiile formate în timpul șederii în R.P.R. Tov. Liu Tzi-tzai ne-a primit marti după amiază. Au fost de față Lu Si djou, director adjunct al Direcției nr. 1 pentru învățământ superior, Li Bin-gie, director adjunct al Direcției învățământului de cultură generală; Bo Huai-ci, director al Direcției de învățământ superior din provincia Hubei; Liu Tzun-cian și Tien Sui, membri ai delegației.

— *Aș crea să subliniez de la început* — ne-a spus tov. Liu Tzi-tzai — *primirea călduroasă care ni s-a făcut peste tot. Am putut să ne dăm seama că poporul român nutrește sentimente frățești față de poporul chinez. Am observat în special atenția deosebită cu care este urmărită revoluția chineză și munca poporului nostru pentru construirea socialismului.*

— *Cadrele didactice, alături de întregul popor român, urmăresc, cu mult interes marile succese obținute de China în revoluția culturală. Sint foarte cunoscute progresul uriaș în lichidarea analfabetismului și faptul că în prezent învățământul de toate gradele acoperă un imens număr de țărani și țăranici. Ne-a interesat care sînt în esență actualele probleme spre care se îndreaptă atenția în domeniul învățământului.*

— *La noi, ca și la dumneavoastră și ca în toate țările socialiste, problema actuală este îmbinarea învățământului cu munca productivă. În septembrie anul trecut au apărut Directiile C.C. al Partidului Comunist Chinez și Consiliului de stat al R.P. Chineze cu privire la munca în domeniul învățământului, care arată că procesul instructiv-educativ trebuie să slujească politicilor proletariatului, că învățământul trebuie să se îmbine cu munca în producție. Participarea la munca în producție este folositoare elevilor atât din punct de vedere al educației morale, cât și din punct de vedere al dezvoltării intelectuale și fizice. Oamenii școlii, elevii și studenții, tot poporul au răspuns cu entuziasm sarcinilor trasate de partid. Au fost create pe lângă școli și chiar de către școli ateliere, uzine, locuri experimentale și ferme, în care elevii nu numai că pun în practică cele învățate la lecții, dar și produc bunuri materiale. De asemenea, întreprinderile industriale și cooperatiunile agricole au creat instituții de învățământ.*

— *Producția acestor uzine și ferme ale elevilor este înglobată în planul de stat al raionului respectiv?*

— *Da. Produsele principale ale acestora sînt înglobate în planul de stat. Așa, bunăoară, la marea mișcare de masă care se desfășoară în prezent în întreaga Chină pentru sporirea producției de oțel participă în mod activ și elevii, sub îndrumarea profesorilor lor. Există cîteva oțelării care sînt deservite în întregime de elevii școlilor medii și elementare. Bineînțeles că elevii îndeplinesc sarcini pe măsura puterilor lor.*

— *Munca fetelor se deosebește de cea a băieților?*

— *Deocamdată nu este o deosebire esențială. Și fetele și băieții lucrează la același proces de producție, numai că eforturile pe*

care le depun diferă după vîrstă, așa cum am spus mai sus, și după sex. Organele centrale de învățămînt și organele de învățămînt din provincii și raioane studiază în prezent elaborarea unor planuri care să precizeze atât durata cât și conținutul activității productive a elevilor. S-au și publicat cîteva proiecte. Chestiunea fiind în discuție nu vă putem spune prea multe amănunte concrete, definitive. În general însă, părerea unanimă este că legarea învățămîntului de munca productivă este foarte necesară și că la ea trebuie să participe toți elevii începînd de la vîrsta de 9 ani. În procesul instructiv-educativ nu trebuie neglijată sau subapreciată nici teoria, și nici practica. Ele trebuie folosite în aceeași măsură.

Tovarășul Liu Tzi-tzai, precum și tovarăsa Li Bin-gie ne-au vorbit apoi pe larg despre introducerea noului alfabet fonetic în școlile din R. P. Chineză precum și despre căile și măsurile care s-au luat pentru însușirea lui cît mai rapidă de către elevii și de către întregul popor.

Am rugat pe tovarășul Liu Tzi-tzai să ne vorbească despre cele văzute în unitățile de învățămînt din țara noastră.

— *Am vizitat institute de învățămînt superior, școli medii, școli profesionale, școala specială de orbi de la Cluj și altele. Învățămîntul din R.P.R. a obținut succese mari și importante. Și în învățămîntul superior și în cel de cultură generală se dă o mare atenție legării învățămîntului de practică. Trebuie subliniat că activitatea științifică este legată de producție, de cerințele producției. Succese s-au obținut și în domeniul educației politice-ideologice, atât a elevilor cît și a cadrelor didactice.*

Documentarea noastră în cadrul schimbului de experiență ne-a permis să facem o foarte bună cunoștință în special cîteva probleme care constituie pentru noi un lucru nou. E vorba în primul rînd de Consiliul superior al școlilor, un organ de masă care este fără îndoială un sprijin de mare preț în munca Ministerului Învățământului și Culturii și a cărei activitate ne-a interesat foarte mult. Un lucru bun este faptul că în ultimii ani de școală medie există acea „bifurcare” — cum se spune la dumneavoastră — potrică careia elevii au posibilitatea să urmeze, după înclinații, partea umanistică sau cea reală. Demn de reținut este și faptul că limbile străine se studiază începînd din clasa a V-a. Desigur mai sînt și alte lucruri despre care am putea vorbi.

În încheierea convorbirii noastre, tov. Liu Tzi-tzai, ministru adjunct al Ministerului Învățământului din R. P. Chineză, ne-a rugat să transmitem învățătorilor și profesorilor din R.P.R. din partea sa, soor la muncă.

Am mulțumit tovarășului Liu Tzi-tzai pentru urările adresate cititorilor noștri cît și pentru interesantele informații referitoare la învățămîntul chinez.

MIRCEA IONEL

O excursie în R. P. Bulgaria

Nu de mult, un grup de patruzeci de elevi însoțite de 11 profesoare de la Școala medie mixtă „Elena Pavel” din București au făcut o excursie în Republica Populară Bulgaria.

La frontiera bulgară, în punctul Russe, excursionistele noastre au fost primite cu multă căldură și entuziasm de către o delegație de elevi și profesori bulgari. Chiar din primele momente între elevii celor două țări vecine s-a legat o strînsă prietenie. În prima zi a excursiei elevele au vizitat orașul Russe și au vizionat un spectacol de operă. Apoi excursionistele, însoțite de grupul de elevi și profesori care i-au întîmpinat de la început, și-au continuat excursia trecînd prin locuri minunate pînă în orașul Tîrnovo.

Pretutîndeni elevele noastre și cadrele didactice au urmărit cu entuziasm munca pentru construirea socialismului a poporului vecin și prieten.

Înainte de întoarcerea în țară elevele au vizitat un frumos vapor de pe Dunăre pe a cărui covertă grupul de elevi din cele două țări, precum și echipajul vasului au manifestat pentru sincera și frățească prietenie dintre popoarele celor două țări vecine, unite prin felul comun: apărarea păcii și construirea socialismului.

D. C.

Orașul Meissen din R. D. Germană este vestit în întreaga Europă pentru calitatea porțelanurilor care se produc aici. Tradițiile producției de porțelan sînt cultivate cu grijă și în rîndul elevilor școlilor de cultură generală. În fotografie, elevii clasei a 8-a a școlii nr. 2 din Meissen primesc îndrumări din partea muncitorilor și tehnicienilor fabricii de porțelan.

ÎN R. D. GERMANĂ

ZIUA DE ÎNVĂȚĂMÎNT ÎN PRODUCȚIE

Hotărîrile celui de-al V-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania au subliniat că introducerea pe scară largă a învățămîntului politic-ideologic și educarea elevilor în spiritul dragostei față de muncă sînt problemele centrale ale dezvoltării învățămîntului în R.D.G. Mergînd pe această linie, școlile de cultură generală din Republica Democrată Germană acordă o grijă deosebită legării învățămîntului de producția industrială și agricolă. Începînd cu acest an școlar, pentru a lua contact direct cu producția, toți elevii claselor VII-XII din școlile R.D. Germane lucrează o zi pe săptămînă în întreprinderile industriale apropiate, în gospodării agricole de stat, în gospodării agricole colective, în S.M.T.-uri etc. Activitatea lor în această zi se desfășoară pe baza unui plan dinainte stabilit, care are ca obiectiv cunoașterea procesului de producție și a unor probleme teoretice legate de el.

Pînă acum s-au obținut importante succese în acest domeniu. Circa 400.000 de elevi în vîrstă de 13—18 ani lucrează săptămînal în întreprinderi, luînd parte efectiv la munca productivă. Se merge din zi în zi spre o mai judicioasă organizare a acestei zile pe care elevii și-o petrec alături de muncitori.

Modul de organizare și desfășurare a zilei de învățămînt în producție constituie în prezent subiectul cel mai viu dis-

cutat în consfăturile cadrelor didactice. În ședințe la care iau parte deopotrivă profesori, muncitori cu experiență, ingineri, membri ai gospodăriilor colective fruntași etc.

Iată un exemplu pe care îl dă ziarul „Deutsche Lehrerzeitung” cu privire la felul cum sînt pregătiți elevii pentru ziua de muncă în producție.

Profesorii care conduc activitatea elevilor se informează din timp asupra planului întreprinderii, asupra felului cum este defalcat acest plan pe secții, ateliere, brigăzi de lucru, asupra felului cum este urmărită și controlată producția. Profesorul se informează și asupra mașinilor-unelte cu care sînt înzestrate atelierele unde vor lucra elevii și stabilește ce principii teoretice, pe care se bazează construcția și funcționarea acestor mașini-unelte va recapitula cu elevii. Înainte de a păși în întreprindere, profesorul le dă elevilor explicații în legătură cu cele ce vor vedea aici. Elevii primesc totodată indicații asupra procesului de producție la care vor participa și o tematică specifică problemele teoretice ce vor fi urmărite în mod special.

La sfîrșitul fiecărei săptămîni se analizează activitatea elevilor în ziua de învățămînt în producție. Cu acest prilej se discută rapoarte ale elevilor. Profesorul trage concluziile finale, subliniind în mod deosebit legătura între deprinderile practice primite de elevi în întreprindere și cunoștințele teoretice studiate de ei la lecții. Totodată, profesorul acordă o deosebită importanță lămuririi elevilor asupra legilor economice care guvernează economia socialistă. Astfel, se clarifică legătura dintre planul întreprinderii și planul economic general, se lămurește principiul centralismului democratic în planificarea și conducerea economiei etc.

Participarea alături de muncitori la îndeplinirea sarcinilor de producție contribuie la dezvoltarea simțului de răspundere al elevilor față de muncă. În același timp, elevii își dau mai bine seama de justetea politicii statului în conducerea și planificarea economiei naționale, cunosc în mod nemijlocit participarea activă și creatoare a oamenilor muncii la traducerea în viață a acestei politici.

Pentru îmbunătățirea continuă a legăturii dintre școală și producție, în prezent funcționează în R.D.G. 17 comisii care se ocupă de elaborarea căilor și metodelor pentru legarea învățămîntului de viață, cît și a programelor prin care să se realizeze aceasta. Comisiile vor stabili cu ce cunoștințe trebuie să înarmeze școala pe elevii pentru ca aceștia să poată face față cerințelor producției. Aceste comisii sînt formate din specialiști, ingineri, tehnicieni, muncitori fruntași, profesori din învățămîntul mediu, profesional și tehnic.

Prima problemă care stă în fața comisiilor este aceea de a stabili raportul între cunoștințele practice și cele teoretice pe care trebuie să le primească elevii. De asemenea, ele analizează condițiile în care pot lucra elevii în întreprinderi, locurile de muncă ce li se repar-

tizează etc. Materialele elaborate de comisiile pe specialități vor fi supuse analizei pedagogilor din învățămîntul de cultură generală. Pe baza lor, școlile și întreprinderile vor stabili în comun planuri concrete de activitate în vederea realizării sarcinilor învățămîntului politehnic.

Unele comisii au și elaborat o parte din materiale. De exemplu, comisia pentru industria de prelucrare a metalelor a elaborat un plan privind posibilitățile imediate prin care să se realizeze politehnicizarea, precum și un plan de perspectivă. Planul care prevede posibilitățile imediate precizează timpul destinat predării diferitelor discipline și stabilește în amănunt cunoștințele teoretice și practice care trebuie date elevilor la lecții și în producție. Comisia pentru industria electrotehnică a elaborat o programă care prevede lecții teoretice de specialitate, lucrări practice, instruirea la locul de muncă și probleme de securitatea muncii.

Comisiile își continuă activitatea și urmăresc, totodată, dacă programele elaborate pînă acum — care se aplică deja în practică — sînt juste.

În R.D.G. problema legării învățămîntului de viață continuă să facă obiectul unor largi discuții la care participă pedagogii și oamenii ai muncii din majoritatea ramurilor economice. Scopul comun este acela de a găsi căile cele mai bune pentru întărirea legăturii școlii cu viața.

SILVIU GHEREA